

SLOVENSKI vestnik

Letnik XXVI.

Celovec, petek, 26. februar 1971

Štev. 8 (1493)

RESOLUCIJA O POLOŽAJU ZAMEJSKIH SLOVENCEV:

Ni dobrih sosedskih odnosov

**Poziv slovenskih študentov
oblastem in javnosti v Jugoslaviji, Avstriji in Italiji**

„V zahtevah po demokratizaciji odnosov med posamezniki in skupinami in zagotovitvi kar najboljših razmer za svoboden in neoviran razvoj vsakega človeka in vsake skupine, kot ga zahteva tudi ustanovna listina OZN, izražamo razočaranje in ogorčenje nad politiko do slovenske nacionalne skupnosti v Avstriji in Italiji,“ je uvodoma rečeno v resoluciji, ki so jo o položaju zamejskih Slovencev naslovile na pristojne oblasti in na javnost v Jugoslaviji, Avstriji in Italiji študentske organizacije v Sloveniji — Zveza študentov Slovenje, izvršni odbor skupnosti študentov visokošolskih zavodov v Ljubljani in Mariboru ter Komite univerzitetne konference ZKS. „Želimo si dobrih odnosov, tako gospodarskih kot političnih in kulturnih, ki naj bi jih naša družba in država še bolj razvijala s sosednjimi. Prav zato si bomo z vsemi silami prizadevali za zagotovitev človeških in državljskih pravic zamejskim Slovincem in pogojev za njihov razvoj, kajti ni dobrih sosedskih odnosov brez urejenega vprašanja manjšin.“

„Pripadniki narodnosti, ki živijo na mešanem območju — je dalje rečeno v resoluciji — so najbolj neposreden nosilec ustvarjanja dobrih odnosov med državami. Svobodno prepletanje tokov v gospodarstvu, kulturi in vseh drugih oblikah skupnega življenja predstavlja trajno osnovo za razvoj dobrih odnosov. Zato menimo, da bi se morala manjšina še veliko bolj kot doslej uveljaviti kot samostojni in tvorni dejavnik sožitja; države in matični narodi morajo manjšinskim predstavnikom in organizacijam omogočiti, da neposredno sodelujejo v pripravljanju in izpolnjevanju meddržavnih sporazumov. Ribarjenje v kalnem uspeva samo zato, ker je slovenska narodna skupnost v zamejstvu izpostavljena vsestranskim pritiskom in zatiranju. Želimo torej, da bi položaj, v katerem prihajajo do izraza in se krepijo nazadnjaške, represivne sile, odpravili z zagotovitvijo pravic in svobodnega razvoja slovenske narodne skupnosti v zamejstvu in s tem enkrat za

vselej z mračno nacionalno nestrpnostjo, ki je do sedaj prizadejala ljudem že veliko hudega.

Ugotavljamo, da je položaj zamejcev, posebej še tako izpostavljenih, kot so slovenski, zanesljiv kazalec demokracije in politične kulture predvsem vladajočega razreda in naroda v deželi, kjer živi. O tem nas uče naše izkušnje s fašizmom, neokipitalizmom, pa tudi stalinizmom. Zahtevamo izpolnitev mednarodnih sporazumov, tako mirovne pogodbe z Italijo in sporazuma o soglasju vključno z njegovim specifičnim statutom (obveznosti iz tega statuta morajo v enakem obsegu izvajati tudi v gorški in videmski pokrajini), kot avstrijske državne pogodbe in izpolnjevanje zadevnih resolucij OZN, katerih podpisniki sta tudi Italija in Avstrija. Zato se obračamo na organe, odgovorne za izpolnjevanje pravic, ki pripadajo Slovincem v zamejstvu (te bi morale biti enake pravicam večinskega naroda) z naslednjimi željami in zahtevami.

nosti v zamejstvu odločilno besedo pri odločanju o meddržavnih sporazumih s temi državami. V dosežani praksi niso bile izkoriščene pravne možnosti, ki jih dajejo mirovna pogodba, londonski sporazum in avstrijska državna pogodba, prav tako pa pravne možnosti, ki izhajajo iz resolucij OZN.

Problem zamejskih Slovencev bi zaslužil obravnavo pred OZN vsaj toliko kot problem Južne Tirolske. Jugoslavija ni ustrezno protestirala proti teptanju človeških in narodnih pravic zamejcev. Prav tako niso izkoriščene naše možnosti za neposredno sodelovanje z gospodarskimi, družbenimi in kulturnimi subjekti na tem področju.

● AVSTRIJSKIM OBLASTEM IN AVSTRIJSKI JAVNOSTI

„Avstrijska država — je rečeno v listem delu resolucije, ki je naslovljena na avstrijske oblasti in javnost — je sprejela obveze varovanja slovenskih interesov na ozemlju, kjer so bili leta 1910 Slovenci strnjeno naseljeni. Nesporočno zgodovinsko dejstvo je, da so se koroški Slovenci ob plebiscitu odločili med Jugoslavijo in Avstrijo, ne pa med slovenstvom in nemštvom. Odločali so se za Avstrijo, ki jim je izrecno zagotovila nacionalno samobitnost. Praksa prve republike je bila žal drugačna, njeno direktno zaostreno nadaljevanje je bila nacistična praksa po Anshlusu; od druge republike upravičeno pričakujemo bistveno drugačno stališče in konec raznarodovanja. Zato odločno ugovarjamo slehernemu „ugotavljanju“ manjšine, ker bi to bilo instrument raznarodovalnega pritiska; zaradi politične eksponiranosti pomeni že vsako ugotavljanje tudi zmanjševanje po uradnih statistikah ugotovljenega številčnega stanja Slovencev, s tem pa še večjo diskriminacijo. Že sam predlog za priznanje zaslug čla-

ZVEZA SLOVENSKE ORGANIZACIJE NA KOROŠKEM
9020 Celovec-Klagenfurt, Gasometergasse 10

V A B I L O

Nadzorni in Upravni odbor ZSO sklicujeta za soboto 27. februarja 1971 s pričetkom ob 14. uri v dvorani IV Delavske zbornice v Celovcu

ZBOROVANJE

na katerem bomo zavzeli stališče do trenutnega narodno-političnega položaja slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem.

Vabimo Vas, da se tega važnega zborovanja v interesu uveljavljanja naših pravic zanesljivo udeležite.

Vstop samo z vabilom!

Karel Prušnik, l. r.
predsednik Nadzornega odbora

dr. Franci Zwitter, l. r.
predsednik Upravnega odbora

nom, ki so doslej popisovali prebivalstvo — prisiljevali Slovence, naj se izrečejo za Nemce — organizacij Heimabunda in Heimatdienstu dokazuje, da take sile še aktivno delujejo.“

Potem zavzemajo študentje v svoji resoluciji stališče k vsakemu posameznemu odstavku člena 7 državne pogodbe.

K prvemu odstavku:

„Menimo, da se realni položaj na Koroškem in Štajerskem oddaljuje od smotrov in pravic, ki jih pravno zagotavlja prvi odstavek.“

K drugemu odstavku:

„Zahtevamo realizacijo tega odstavka. Zahtevamo ustanovitev oddelka za izobraževanje pedagoških delavcev za delo na dvojezičnih območjih na pedagoški akademiji v Celovcu in ustreznega samostojnega oddelka na bodoči univerzi v Celovcu, kar je glede na število slovenskih šol, do katerih imamo pravico, nujno za zagotovitev ustreznega učnega osebja.“

K tretjemu odstavku:

„Napiši morajo biti do 1. 7. 1971 označeni dvojezično na vsem listem ozemlju, kjer je prebivala manjšina leta 1910, saj sodimo, da je poznejše zmanjšanje števila Slovencev in odsotnost slovenskega prebivalstva na nekdanjem ozemlju že samo po sebi vredno vse obsodbe; to je posledica nasilja nad Slovenci, ki ne more biti nagrajeno s krčenjem ozemlja.“

(Dalje na 5. strani)

Dvojna morala

tudi v primeru Grebinja

mač partizan, ki je padel v boju proti fašizmu. Spomenik so polili z rdečo barvo, ob njem pa pustili listič papirja z napisom: Tudi mi znamo! S tem so storilci povedali, da so si svoje „junaštvo“ zamislili kot „odgovor na nedavno napisno akcijo v Velikovicu, kjer so prav tako neznani storilci 8. februarja opremili nekatera poslopja s protifašističnimi gesli. V tem smislu komentira grebinski primer tudi tukajšnji tisk, ki pa tokrat spet zelo jasno pokaže svojo dvojno moralo: tokrat nič ni čutili tistega „velikega razburjenja“ in „splošnega ogorčenja“; tokrat tudi ni govora o izredni seji občinskega odbora in predvsem ni nič slišati o odločnem obsojanju storilcev in njihovih duhovnih očetov v ozadju — torej vsega tistega, o čemer so listi dva tedna prej vedeli poročati kar cele strani.

Skrbitev partizanskega spomenika in grobišča, pa čeprav na samem pokopališču, po takih merilih očitno ni dejanje, ki bi ga bilo treba obsoditi. Zato Volkszeitung, ki je dva tedna prej našla še zelo ostre besede o „slovenskih ekstremistih“, zdaj le milo ugotavlja, da „to ni prava pot“; zato Kleine Zeitung, ki je velikovškemu primeru posvetila kar dve celi strani zelo enostranskih izpadov, tokrat „obžaluje“, da bodo varnostne oblasti zdaj morale nastopiti tudi proti pripadnikom večinskega naroda (policijsko zasledovanje je torej na mestu le tedaj, kadar je usmerjeno proti pripadnikom manjšine?).

Ob taki dvoletnosti na Koroškem je morda razumeti tudi vesti, da bodo koroškimi varnostnim organom pri raziskovanju takih akcij dodali v pomoč policijske uradnike z Dunaja. Dejstvo namreč vsekakor je, da pri vseh nešteti napadih na Slovence in njihove ustanove v povojnih letih niti v enem samem primeru niso izsledili storilcev in jih klicali na odgovornost.

● ZVEZNI SKUPŠČINI, ZVEZNEMU IZVRŠNEMU SVETU, DRŽAVNEMU SEKRETARIATU ZA ZUNANJE ZADEVE, REPUBLIŠKI SKUPŠČINI, DRUŽBENO POLITIČNIM ORGANIZACIJAM

Vaša dolžnost je, da spremljate dogajanja pri naših zamejcih, da vzpodbujate gospodarsko in kulturno povezovanje z njimi, da reagirate na njihove zahteve in da ustrežno zaščitite interese Slovencev v zamejstvu. V tem smislu se pridružujemo poslancem republiške skupščine v njihovih kritikah, zahtevah in vprašanjih, ki so jih v zadnjem času zastavljali v republiški skupščini in zboru narodov. Slovenske narodnostne skupnosti v zamejstvu ne gre obravnavati kot neobogljenska, ki ga je treba od zunaj podpreti, predvsem je treba podpreti tiste akcije, ki so se med samo slovensko narodnostno skupnostjo oblikovale za nacionalni program, kljub strankarskim in ideološkim nasprotjem.

Dobri sosedski odnosi ne morejo in ne smejo biti vzrok za zapostavljanje manjšinskega vprašanja, saj je prav rešitev teh vprašanj pogoj za mirno sožitje in sodelovanje. Delovanje zveznih organov ob teh vprašanjih je bilo v zadnjih 15 letih mlačno in neučinkovito. Zato predlagamo bistvene spremembe v de-

lovanju teh organov. Ob spremembah političnega sistema naj dobe matični narodi narodnostnih skup-

PRAVO JE NEDELJIVO:

Kar velja za južne Tirolce MORA VELJATI TUDI ZA KOROŠKE SLOVENCE

Ni naša navada, da bi citirali celovško Volkszeitung; njen odnos do manjšinskega vprašanja tukaj v deželi je vse prej kot takšen, da bi lahko služil drugim za zgled. Če jo citiramo danes, potem le zaradi tega, ker je spet enkrat zelo jasno pokazala, kako je tudi v manjšinskih vprašanjih lahko zelo pozitivna — seveda, če gre za drugo manjšino, namreč za južne Tirolce.

V številki od srede prinaša Volkszeitung na drugi strani komentar k izjavi, ki jih je podal južnotirolski poslanec Dietl glede tako imenovanega južnotirolskega paketa in kjer je med drugim opozoril na dolžnost Avstrije kot matične države, da bdi nad doslednim izvajanjem obveznosti, ki jih je prevzela Italija napram manjšini na Južnem Tirolskem. V tem oziru, je dejal Dietl, bo prisotnost Avstrije ravno v prihodnjih mesecih za Južno Tirolsko izredno važna in odločilna.

K temu Volkszeitung — in to v celoti povzemamo — zelo jasno ugotavlja: Če Italija vidi, da v avstrijski vladi in javnosti zanimanje za usodo Južne Tirolske nikakor ni zaspalo, potem se bo premislila, da bi se še naprej izmikala določilom in zavlačevala izpolnitev obljub. Samo če bosta Južna Tirolska in Avstrija v Rimu še naprej verodostojno nastopali in jasno povedali, da nista pripravljeni odstopati od določenih zahtev,

bo mogoče zabeležiti uspeh in preprečiti, da bi se nadaljevalo s starimi asimilacijskimi prizadevanji.

To je bilo zapisano v zvezi z južnimi Tirolci. Toda pravo je nedeljivo in kar velja za južne Tirolce, mora veljati tudi za koroške Slovence. Veljati mora tako glede Slovenije oz. Jugoslavije kot matične države, veljati pa mora seveda tudi tukaj pri nas, namreč v tem smislu, da bo koroški in sploh avstrijski tisk končno enkrat prenehal kričati o vmešavanju v notranje zadeve Avstrije, če se matična država zanima za usodo svoje manjšine na Koroškem.

Ravno v tem smislu in posebno na Koroškem pa smo tozadevno že dostikrat doživeli, da po logiki koroške pravničnosti očitno veljajo povsem drugačna merila — taka za južne Tirolce in druga za koroške Slovence. In vendar gre v obeh primerih v bistvu za ista vprašanja, gre za to, da bo manjšina tu in tam lahko živel in se razvijala brez strahu pred jutrišnjim dnevom, brez strahu pred diskriminacijo, brez strahu pred poniževanjem in žalitvami, predvsem pa brez strahu pred nevarnostjo „naravne“ ali celo nasilne in načrtne asimilacije.

To pa je manjšini zagotovljeno le tedaj, če uživa vsestransko in resnično enakopravnost; to prav tako velja za južne Tirolce enako kot za koroške Slovence!

MEDNARODNI DUNAJSKI VELESEJEM

v znamenju petdesetletnega jubileja

Dunajski mednarodni velesejem slavi letos svoj petdesetletni jubilej in bo posebej v znamenju tega jubileja letošnja jesenska prireditev. Vendar pa meče ta jubilej senco tudi že na bližnji spomladanski sejem, ki bo prirejen v času od 7. do 14. marca. Tudi za to prireditev velja, da bo vsestransko demonstrirala pomembno vlogo, ki si jo je dunajski velesejem pridobil v zadnjem polstoletju tako v domačem avstrijskem kakor tudi v najširšem mednarodnem gospodarskem svetu, saj spada med največje splošne sejemске prireditve sploh ter je vsako leto deležen najširšega zanimanja glede sodelujočih podjetij oz. držav in glede obiska iz vse Avstrije in iz skoraj vseh držav na vseh kontinentih.

Glede letošnje udeležbe velja pripomniti, da bo sodelovalo 2636 razstavljalcev iz avstrijskih zveznih dežel, skoraj prav toliko (namreč 2274) podjetij pa iz ostalega sveta ali točneje iz 34 držav, ki jih bo zastopalo 1378 razstavljalcev. Med tujimi državami bo — kakor je to splošen pojav pri vseh sejmskih prireditvah v Avstriji, spričo usmeritve avstrijske zunanje trgovine — spet daleč pred vsemi drugimi vodila Zahodna Nemčija, od koder je prijavljenih več kot tisoč razstavljalcev. Na drugem mestu po številu sodelujočih podjetij bo Velika Britanija, ki bo letos zastopana z 225 razstavljalci; iz Italije se bo sejma udeležilo 203 podjetja, iz Švice 186 in iz Združenih držav Amerike 131 podjetij. Zelo močno bo zastopana tudi Francija (118 razstavljalcev), vendar pa je zanimiva tudi udeležba vseh drugih držav, saj ni vedno važno le število sodelujočih podjetij, marveč pogosto tudi vloga, ki jo ena ali druga država igra v mednarodnih gospodarskih odnosih.

Spričo dejstva, da je Avstrija v svoji zunanji trgovini zelo močno navezana na države iz Evropske gospodarske skupnosti, je pač razumljivo, da to prihaja do izraza tudi

pri udeležbi na dunajskem sejmu. Na EGS odpadeta skoraj dve tretjini od skupnega števila inozemskih razstavljalcev, EFTA zavzema tozadevno približno eno četrtino, približno 10 odstotkov razstavljalcev pa prihaja iz prekomorskih držav, tako da odpade n. pr. na vzhodno Evropo pravzaprav presenetljivo majhen odstotek, če po drugi strani upoštevamo vlogo, ki jo geografsko zavzema Dunaj neposredno na stičišču med Vzhodom in Zahodom. (V tem oziru se je precej močneje uveljavil graški sejem, ki se je uveljavil zlasti kot jugovzhodna gospodarska prireditev.)

Dunajski mednarodni velesejem je po svoji ureditvi sicer splošna sejemška prireditev, vendar je v zadnjih letih — ustrezajoč tozadevnemu razvoju v svetu — uspešno izvedel strogo ločitev po strokah, tako da o današnjem velesejmu upravičeno trdijo, da je to prireditev petindvajsetih strokovnih sejmov. Posebno strogo sta ločeni dve najvažnejši stroki: sejem gradbenega gospodarstva je samo spomladi, sejem kmetijskega pa samo jeseni; to omogoča, da imata ti dve razstavi na razpolago vsakokrat obširno razstavno področje skoraj 80.000 m². Dosledna uredi-

tev po strokah pa tudi na drugih področjih zagotavlja veliko preglednost ter obiskovalcu bistveno olajša ogled sejma.

Domače avstrijsko gospodarstvo bodo na sejmu zastopale vse zvezne dežele, pri čemer bo razumljivo v premoči Dunaj: od skupaj 2636 avstrijskih razstavljalcev jih bo z Dunaja kar 1995. Koroško zastopstvo na sejmu bo obsegalo 40 razstavljalcev, od tega bo 26 obrtnih in industrijskih podjetij nastopilo s kolektivno razstavo, ki jo pripravlja inštitut za gospodarsko pospeševanje pri koroški trgovinski zbornici. Seveda pa bo na razstavi primeren poudarek tudi na vlogi, ki jo Koroška igra kot dežela tujskega prometa.

Do začetka letošnjega spomladanskega sejma na Dunaju je le še dober teden časa. Priprave so v polnem teku v sejemski palači in na razstavišču, organizatorji pa so primerno poskrbeli tudi za obisk iz vseh predelov Avstrije ter iz nešteti držav sveta. V nedeljo 7. marca bo zvezni predsednik Jonas odprl 93. dunajsko mednarodno sejemsko prireditev, ki bo potem trajala do 14. marca.

Lanske številke

● O TURIZMU V JUGOSLAVIJI

Po končnih podatkih, ki jih je objavil zvezni zavod za statistiko o lanskem turističnem prometu v Jugoslaviji, je med drugim razvidno, da so v Jugoslaviji lani zabeležili 48,3 milijona nočitev, to je za 3 % več kot leta 1969. Približno polovica tega števila, namreč 25,8 milijona, je odpadla na domače turiste, medtem ko so pri tujcih dosegli 22,6 milijona nočitev. Tudi lani je bilo med turisti, ki so obiskali Jugoslavijo, največ takih iz Zahodne Nemčije. V primerjavi z letom 1969 se je njih število povečalo za 10 odstotkov. Na drugem mestu so bili Avstrijci, potem pa Italijani in Angleži. Devizni dohodki od lanskega turizma so po podatkih narodne banke znašali 274,6 milijona dolarjev, to je za 14 % več kot v prejšnjem letu.

● O PROMETU V SLOVENIJI

Po statističnih informacijah se je lani v Sloveniji povečal obseg prometnih storitev v vseh panogah. V slovenska pristanišča je prispelo za 2 % več brt ladij kot v letu 1969, promet blaga je bil višji za 7 %, promet potnikov v pristaniščih pa za 5 % manjši. Brodarsko podjetje je prepeljalo lani za 2 % več potnikov in v enakem razmerju se je povečalo tudi število potniških milj, medtem ko se je promet blaga povečal za 43 %. V zračnem prometu je bilo prepeljanih 60 % več potnikov in število potniških kilometrov se je povečalo za 64 %. V cestnem prometu je bilo prepeljanih 18 % več blaga, število tonskih kilometrov je naraslo za 19 %, število potnikov je bilo večje za 12 % in število potniških kilometrov za 8 %.

Nova sovjetska petletka

za znaten dvig življenjske ravni

V Sovjetski zvezi so pripravili nov petletni gospodarski načrt za obdobje 1971—1975. Glavni cilj tega načrta naj bi bil znaten dvig življenjske ravni, ki ga hočejo doseči z visokimi stopnjami rasti in z večjo učinkovitostjo proizvodnje, z uvajanjem znanstveno tehničnih pridobitev in s pospešenim povečevanjem proizvodnosti dela.

Sovjetski narodni dohodek naj bi se v prihodnjih petih letih povečal za 37 do 40 odstotkov. V enakem razmerju naj bi se povečale tudi investicije. Realni dohodek na glavo prebivalca naj bi narasel za 30 odstotkov, povprečni zaslužek delavcev in nameštencev bi se moral povečati za dobrih 20 odstotkov, zaslužek kolhoznih kmetovalcev pa za več kot 30 odstotkov.

O gospodarskih razsežnostih Sovjetske zveze, ki šteje dobrih 240 milijonov prebivalcev, zgovorno pričajo tudi naslednji podatki, ki jih zaznamuje petletni načrt: Letno surovinsko in energijsko bazo sovjetske industrije naj bi leta 1975 predstavljalo 150 milijonov ton jekla, skoraj 700 milijonov ton premoga, 50 milijonov ton nafte, 300 milijard kubičnih metrov zemeljskega plina in več kot 1000 milijard kilovatnih ur električne energije.

Kar zadeva življenjsko raven, so omembe vredni načrti gradbeništva in gradbene industrije: V letih nove petletke nameravajo sezidati kakih 570 milijonov kvadratnih metrov stanovanjskih površin. Pri sovjetskih normah, ki v novih hišah računajo približno 10 kvadratnih metrov na stanovalca, pomeni torej uresničitev omenjenega načrta nova stanovanja za več kot 50 milijonov ljudi.

Na splošno je predvideno, da bo v obdobju 1971—1975 proizvodnja predmetov za široko potrošnjo naraščala hitreje kot proizvodnja sredstev za proizvodnjo. Celotna industrijska produkcija naj bi v teh letih narasla za 42 do 46 odstotkov; v tem okviru naj bi se proizvodnja sredstev za proizvodnjo povečala za 41 do 45 odstotkov, medtem ko naj bi proizvodnja potrošnega blaga narasla za 44 do 48 odstotkov. To vsekakor pomeni važen odmik od dosedanje prakse v sovjetski gospodarski politiki. V zgodovini sovjetskih petletk je bil namreč vselej odločilen poudarek na težki bazični industriji in šele v zadnjem času se je začel počasi spreminjati odnos med tako imenovano "grupo A" (sredstva za proizvodnjo) in "grupo B" (predmeti za potrošnjo). Nova petletka pomeni torej važen korak naprej v tej smeri.

ÖDK PRED REALIZACIJO DVEH VELIKIH PROJEKTOV

Družba avstrijskih dravskih elektrarn (ÖDK) je — kakor smo že poročali — pred kratkim sporočila, da namerava še letos pričeti z realizacijo dveh novih projektov za oskrbo avstrijskega gospodarstva z električno energijo: šesto elektrarno na Dravi pri Borovljah in akumulacijsko elektrarno Malta v vzhodnem območju Visokih Tur. Oba projekta bosta zahtevala investicije v višini 5 milijard šilingov, po dograditvi leta 1976 pa bosta proizvodnjo električne energije na Koroškem povečala za eno milijardo kilovatnih ur. Predpriprave za pričetek gradnje obeh elektrarn so že nekaj časa v polnem teku, dokončni sklep o pričetku gradnje pa je pričakovati v prihodnjih tednih.

S projektoma Borovlje in Malta hoče ÖDK prispevati svoj delež za preskrbo gospodarstva z električno energijo v drugi polovici tega desetletja. Kakor so

ugotovili raziskovalci razvoja porabe električne energije v naši državi, se bo ta do leta 1980 povečala na okroglo 45 milijard kilovatnih ur. Lani se je ta poraba gibala pri 24,6 milijarde kilovatnih ur, s čemer je bila za 75 odstotkov višja kot leta 1960. Zmogljivost obstoječih elektrarn je bila lani le za 5,5 milijarde kilovatnih ur večja od porabe električne energije. Ta višek električne energije — tudi če ne bi bil vezan po izvoznih pogodbah — bi verjetno že leta 1974 niti ne zadostoval za kritje domačih potreb.

Energetska kriza torej ni vprašanje, marveč dejstvo, s katerim je treba računati, če letos ne bodo realizirani obsežni projekti gradnje nadaljnjih elektrarn v Avstriji. To tembolj, ker si iz opozicijskih političnih vzrokov določeni krogi v osrednjem združenju elektrogospodarstva na Dunaju prizadevajo, da bi zavlekli

pričetek gradnje prve jedrske elektrarne pri Tulnu na Nižjem Avstrijskem.

Zanimivo je, da tudi na Koroškem podobne sile začenjajo svoj manever proti projektoma Borovlje in Malta. Da gre tudi tukaj za poizkus zavlačevanja, je mogoče sklepati iz komentarja "Volkszeitung" zadnje nedelje na napoved deželnega glavarja Sime.

V zvezi z gradnjo elektrarne Borovlje ne gre le za vprašanje odkupa potrebnih zemljišč, marveč za dva, za gospodarstvo Roža pomembna mostova pod Humperškim gradom: za most na Evropski cesti 17 in za železniški most na progi Celovec—Področje. Glede cestnega mostu je že po poplavih leta 1965 obstajala jasnost, da bo sedanji provizorij z gradnjo elektrarne Borovlje zamenjal nov, okoli 700 metrov dolg most od prve serpentine nad Dravo tja za Kozenfavo. Usoda železniškega mostu

pa je bila do zadnjega tedna odprto vprašanje, pri katerem je šlo tudi za to, ali bo železniška proga Celovec—Svetna vas sploh opuščena. ÖDK je zadnji feden dala na to vprašanje odgovor v pozitivnem smislu: proga ne bo opuščena, marveč bo ÖDK v zvezi z gradnjo elektrarne Borovlje železniški most v potrebni meri dvignila.

Hkrati je bilo objavljeno tudi sporočilo, da bo v sklopu gradnje elektrarne Rožek—Št. Jakob v Rožu do leta 1973 zgrajen nadaljnji most čez Dravo. Ta most — četrti od novih mostov čez Dravo, ki bodo zgrajeni v sklopu izgradnje energetskega sistema na Dravi — bo speljan čez Dravo pri Podravljah v bližini svoječasnega do leta 1920 obstoječega mostu in bo dolg 140 metrov. Tako se bo na območju Drave med Beljakom in avstrijsko-jugoslovansko mejo število mostov čez Dravo povečalo na enajst.

POŠIROKEM SVETU

DUNAJ. — Zunanjepolitični odbor parlamenta je soglasno odobril poročilo zunanjega ministra dr. Kirchschlägerja o vprašanju vzpostavitve diplomatskih odnosov med Avstrijo in LR Kitajsko. Kakor znano je Avstrija ena izmed tistih držav, ki še nimajo urejenih odnosov s Kitajsko. Zdaj je vprašanje očitno dozorelo tudi za dunajsko diplomacijo, ki je po dolgem obotavljanju le prišla do prepričanja, da brez Kitajske ni mogoče rešiti velikih vprašanj svetovne politike, zlasti razorožitve. Že dalj časa pa so tudi gospodarski krogi vzpodbujali vlado, naj opošteva stvarnost, saj je gospodarsko sodelovanje med Avstrijo in Kitajsko zelo pomembno in bi se ob ureditvi diplomatskih odnosov dalo še občutno okrepiti. Minister Kirchschläger je izjavil, da so tozadevni razgovori prešli v končno razdobje. Torej je pričakovati, da bo že v doglednem času prišlo do navezave diplomatskih odnosov med Avstrijo in LR Kitajsko.

KAIRO. — Jugoslovanski predsednik Tito je ob koncu svojega obiska v Egiptu na tiskovni konferenci izjavil, da so njegovi vtisi mnogo bolj optimistični kot ob prihodu v Egipt. Ta optimizem — je dejal — vzbuja prožna politika egiptovskih voditeljev, ki nadaljujejo delo predsednika Nasserja. S svojo politiko so si pridobili simpatije v svetu, ki je čedalje bolj prepričan, da ta dežela resnično želi mir. Predsednik Tito se je zavzel za sklicanje konference zunanjih ministrov neuvršenih držav, ker meni, da je položaj v Afriki in tudi drugod v svetu tak, da zahteva večjo aktivnost neuvršenih držav.

NEW YORK. — V Ameriki se nadalje širi odpor proti politiki sedanjega predsednika Nixona, množijo pa se tudi kritični članki v ameriškem tisku. Tako je ugledni dnevnik "New York Times" zahteval, naj se kongres ponovno zavzame za omejitve ameriških sil v Jugovzhodni Aziji. V članku, v katerem je čutil napad na politiko predsednika Nixona v Indokini, list opozarja, da "ni treba izključiti možnosti za novo konfrontacijo velikih sil v Aziji". List Nixonovo grožnjo, da uporabi ameriško letalsko moč brez omejitev v Indokini, ocenjuje kot dokaz, da Nixon še zmeraj misli na vojaško zmago v Jugovzhodni Aziji.

BUDIMPEŠTA. — Predsedniški svet LR Madžarske je razpisal splošne volitve za poslance parlamenta in člane krajevnih svetov za 25. april tega leta. Volitve bodo prvič izvedene po novem postopku, ki naj bi omogočil zborom volivcev, da sami predlagajo in tudi neposredno sprejemajo kandidate. Doslej so bile pravice državljanov precej omejene, saj so lahko samo predlagali kandidate, končne liste pa so potrjevali pristojne komisije domovinske fronte.

MOSKVA. — Te dni biva na uradnem obisku v Sovjetski zvezi jugoslovanski državni sekretar za zunanje zadeve Mirko Tepavac, ki je gost sovjetskega zunanjega ministra Andreja Gromika. Pri razgovorih med predstavnikoma obeh držav obravnavajo bilateralna vprašanja, pa tudi aktualne mednarodne probleme. Svetovni tisk v zvezi s tem obiskom piše o izboljšanju odnosov med Jugoslavijo in Sovjetsko zvezo.

KAIRO. — Egipt je ponudil Izraelu sklenitev mirovne pogodbe, v kateri bi priznal Izrael kot suvereno državo. Izrael bi moral umakniti svoje čete z zasedenih arabskih ozemelj in pravično rešiti vprašanje palestinskih beguncev. Poleg tega bi se moral odreči teritorialni ekspanziji in se ne bi smel vmešavati v politiko drugih držav. Na obeh straneh egiptovsko-izraelske meje bi vzpostavili demilitarizirane cone, za ohranitev miru na tem področju pa naj bi ustanovili mednarodne sile, ki bi jih sestavljale vojaške enote Amerike, Anglije, Francije in Sovjetske zveze.

ŽENEVA. — V Ženevi zaseda komisija OZN za človekove pravice, ki obravnava posebno poročilo o rasni diskriminaciji in položaju jetnikov v Južni Afriki, Rodeziji, Namibiji in na afriških ozemljih, ki so pod portugalsko upravo.

BUKAREŠTA. — Pred nedavnim so se v Bukarešti sestali zunanji ministri vzhodnih držav. Na konferenci so socialistične države vzhodne Evrope ponovno izrazile pripravljenost, da se čim bolj zavzamejo v neposrednih pripravah za evropsko konferenco o varnosti. Moskovska Pravda je v zvezi s konferenco zapisala, da je nemogoče Evropi zagotoviti trajnejši mir brez najaktivnejše udeležbe Vzhodne Evrope. Sovjetska zveza meni, da je že zdavnaj zrel čas za sklicanje evropske konference, ki naj bi postavila definitivno točko na sedanjem evropskem geografsko-političnem zemljevidu. Da do take konference še ni prišlo, je po mnenju Sovjetske zveze kriva predvsem Amerika.

V CELOVŠKEM GLEDALIŠČU:

Sedem pglavitnih grehov malomeščanov in pesmi Bertolda Brechta

Ko je bil Brecht prisiljen zapustiti Nemčijo, je začel premišljevat, kako je prišlo do režima, ki je zagrešil smrt nešteti ljudi. Ko je spoznal, da je fašizem samo določena — skrajna — stopnja kapitalizma, je videl edino rešitev za človeštvo v socialističnem preobratu. To miselnost je hotel Brecht ljudem posredovati z dramatično literaturo. Toda drame, ki so jih uprizorjali v tistem času (in tudi še danes), so se dale izvrstno integrirati v sistem, ki je prepovedoval svobodo misli in pisanja, ki je ustanovil koncentracijska taborišča in zakrivil izbruh druge svetovne vojne. Igre starega sloga niso prepričale z argumenti, ampak so privlačile ljudi le z zbujanjem emocij. Avtorji starega „klasičnega“ stila so ustvarili osebe, v katere se je lahko vživeti; ustvarili so „večne“ in „povsod“ veljavne probleme, ki niso odvisni ne od časa ne od razredne pripadnosti. Vsake se lahko vsak čas vživi v ustvarjeno osebo, vsak delavec v vlogo kralja, ki govori na odru. Človek v gledališču pozabi, kdo da je, pozabi, kje da je in misli, da prisostvuje resničnemu dejanju in ne samo igri.

S takimi igrami se Brecht ni mogel boriti za proletarijat, kateremu je namenil svojo literaturo. Ustvaril je svoj teorijo epičnega gledališča brez emocij, brez večnih in neodstranljivih problemov. Brecht je v gledališču argumentiral, pokazal je, kje in zakaj so resnični problemi delavcev in kako jih delavci lahko odstranijo. Ni ustvaril problemov zaradi iger, marveč je ustvaril igre zaradi proble-

mov. Tako so nastala dela edinega nemškega socialističnega realista, ki se je rodil leta 1898 v Nemčiji, jo moral leta 1933 zapustiti in je šel v Ameriko, po vojni pa je spet živel v Nemški demokratični republiki, kjer je umrl leta 1956.

Leta 1933 je nastal tudi balet „Sedem pglavitnih grehov malomeščanov“ (glasba: Kurt Weill), ki je bil letos uprizorjen tudi v Celovcu.

Tematiko pglavitnih grehov najdemo tudi pri drugih pisateljih, n. pr. pri Strindbergu, Wedekindu, Hauptmannu i. dr. Vsebinska baleta se, kot tudi nekaterih drugih Brechtovih iger, dogaja v Ameriki iz časov iskalcev zlata. Malomeščanska družina v Louisiani pošlje svojo hčerko v mesto, da bi se tam prodajala in služila denar za majhno hišico. Tukaj se s tem, da se izogiba pglavitnih grehov, prilagodi kapitalističnemu trgovanju: sprva je preponosna, da bi se prodala; ker pa hoče priti do denarja, se mora prodati; pri tem je „ponižna“ in se je izognila enemu izmed pglavitnih grehov — ponosu. Torej: s tem, da se izogiba pglavitnih grehov, prideš v kapitalističnem sistemu do denarja in končno tudi do hišice; toda hkrati zgubiš bistvo člo-

veškega i. „e ne veseliš več nad pridobljenim.“

Intendantu celovškega Mestnega gledališča Wochinzu je uspelo, da je za to uprizoritev pridobil najboljše moči, ki so ravno s tem baletom gostovale skoraj že v vseh večjih mestih socialističnih dežel (lani tudi v Ljubljani): ansambel Vzhodno-berlinskega gledališča. Koreografa Gritka Krätke, Vera Oelschlegel kot Ana I ter Ilse Hurtig kot Ana II so tudi v Celovcu navdušile pretežni del občinstva, z izjemo seveda tistih krogov, katerim so šle v nos Brechtove antifašistične pesmi, ki jih je interpretirala Vera Oelschlegel.

Posebno hudo je zadelo take ljudi pri drugi predstavi, ko je igralka Brechtovo „Legendo o mrtvem vojaku“ povezala z Vietnamom leta 1971. Zlasti Kleine Zeitung se je hudo razburjala in spraševala pri Wochinzu, ki je igralkin „spodrsilaj“ baje obžaloval, ker mu „aktualizacija Brechta ne leži in hoče klasičnega(!) Brechta“. Če je Kleine Zeitung pisala resnico, potem Wochinz najbrž sam ni vedel, kaj je rekel, ali pa ne pozna Brechta. Druge možnosti ni, kajti vsak, ki vsaj malo ve o Brechtu, se mora začudeno vprašati, kaj je to: klasični Brecht? Noče aktualnega Brechta, ta naš Wochinz. Potem naj ga ne uprizorja! V čem pa se razlikuje vojak v Vietnamu od vojaka v prvi svetovni vojni? Tudi v Vietnamu ne ve, za koga se bori; tudi v Vietnamu je „tisti, ki govori o sovražniku, sam sovražnik“.

O aktualizaciji Brechta sploh ne more biti govora, kajti Brecht bo tako dolgo aktualen, dokler ne bo konec kapitalističnega sistema in bo namesto njega zavladal socializem, za katerega se je Brecht boril vse svoje življenje.

Franci Zwitter ml.

Slovenska prosvetna zveza v Celovcu

vabi na

PREŠERNOVO PROSLAVO

ki bo v petek 26. februarja 1971 ob 20. uri v modri dvorani Doma glasbe v Celovcu.

Na prireditvi bodo sodelovali znani slovenski operni solisti, o Prešernu in njegovem delu pa bo govoril prešernoslovec in ravnatelj Prešernovega muzeja v Kranju Črtomir Zorec.

Ljubitelji slovenske kulture in umetnosti prisrčno vabljeni, da se udeležijo prireditve v počastitev slovenskega kulturnega praznika.

O d b o r

Šolstvo zamejskih Slovencev

predmet razprave v slovenski skupščini

Odbor za vzgojo in izobraževanje pri prosvetnokulturnem zboru skupščine SR Slovenije je prejšnji teden razpravljal o problematiki slovenskega šolstva v zamejstvu in prišel do naslednjega pglavitnega sklepa: Dolžnost Slovencev v matični domovini je, da po svojih močeh napravijo več za nadaljnje razvijanje šolstva za slovensko narodnostno manjšino v sosednjih deželah Avstrije, Italije in Madžarske.

Kot gradivo je odboru služila dobra in realna analiza o stanju slovenskega šolstva v zamejstvu, ki jo je pripravil republiški sekretariat za prosveto in kulturo. Med drugim je iz analize razvidno, da ima slovenska manjšina v sosednjih državah precej različne možnosti šolanja v materinem jeziku. Sicer je bil v povojnih letih dosežen precejšen razvoj, vendar ne povsod in ne enako.

Odbor je menil, da bi se v matični domovini morali prizadevati, da bi imeli Slovenci v zamejstvu vsaj približno enake možnosti šolanja v materinem jeziku. Glede na to bi bilo treba iskati najrazličnejše možne oblike vzpodbujanja in pomoči. V tem smislu so udeleženci razprave govorili o možnostih diplomatske službe, o stikih strokovnih šolskih organov, o vplivu večjih obmejnih kulturnih središč v Sloveniji itd.

Splošno je bilo iz razprave v skupščini čutili spoznanje, da je bila skrb matične domovine za šolsko problematiko zamejskih Slovencev dostikrat preskromna in da bi bilo ta dolg treba popraviti.

Nova kulturna revija

Meseca aprila bo predvidoma izšla prva številka nove kulturne revije, ki jo bo z naslovom „Schnitt-punkt“ (Presečišče) izdajal kulturni oddelek pri koroški deželni vladi. Pobudo za novo revijo je dal deželni glavar Sima, po zamisli pa naj bi ti „koroški kulturni zvezki“ odražali pomembno vlogo Koroške v središču Evrope kot mostu med različnimi kulturnimi krogi in poudarjali njeno posredovalno nalogo na področju Alpe-Jadran.

Nova revija bo po načrtih izhajala četrtletno ter bo prinašala pregled aktualnega dogajanja na Koroškem zlasti s področij odrske umetnosti, književnosti, glasbe in likovne umetnosti. Pri tem naj bi bil poseben poudarek na povezanosti kulturnega življenja Koroške s kulturnim življenjem Evrope.

K sodelovanju so bile povabljene številne znane osebnosti domačega kulturnega in umetniškega ustvarjanja. Svojeja skupnega predstavnika oziroma strokovnjaka naj bi imenovali tudi obe osrednji kulturni organizaciji koroških Slovencev ter si pobudniki nove revije obetajo, da bo sodelovanje slovenske narodnostne skupnosti pospeševalno vplivalo na medsebojno raz-

zumevanje med obema narodoma v deželi.

Širjenje „koroških kulturnih zvezkov“ — kakor poroča deželna tiskovna služba — ne bo omejeno na Koroško in Avstrijo, marveč bodo imeli novo revijo na razpolago tudi vsi avstrijski kulturni inštituti v tujini. Tej široki zamisli revije bo odgovarjal tudi naslov prvega zvezka, ki se bo glasil „Evropska Koroška“.

Slovenska televizija začela z barvnim sporedom

S svojega oddajnika na Nanosu je ljubljanska televizija sredi meseca začela oddajati slovenski barvni program. Do srede aprila bodo gledalci slovenske televizije na 27. UHF kanalu tako vsak večer kakih 90 minut med 19. in 21. uro gledali slovenski program v barvah. V drugi polovici nameravajo barvni spored razširiti še s televizijskim dnevnikom v italijanskem jeziku, ki ga oddaja koprski studio.

Sedanje oddaje z Nanosa so zasnovane drugega slovenskega televizijskega sporeda, ki bo v celoti v barvah. Do uresničitve teh načrtov bo seveda prišlo šele v prihodnjih letih, vsekakor pa so že prvi poskusi z Nanosa glede vidljivosti izpolnili vsa pričakovanja.

dalo, z vedrim obrazom in smelostjo v očeh, nekaj sekund pred določenim časom stal pred vrati generalove sobe. V enem sta si bila z generalom edina. Vsak po svoje sta gojila kult osebnosti in učinkovanja za vsako ceno.

Točno ob štirih so se vrata odprla in na vratih je stal general, vzvišeno se smehljajoč in oholo vzravan. Nenevadno dobro razpoložen ga je povabil, da je vstopil v njegovo veliko, strogo vojaško opremljeno sobo, v kateri je prišla najbolj do izraza velika firerjeva slika s širokim, pozlačenim okvirom.

Po uradnem pozdravu, ki ga je Wolf izvedel vedno zavidljivo vzorno, je general, čeprav mu je to godilo, malomarno zamahnil z roko:

„Pustite to, Helmut!“ kar je že vnaprej pomenilo, kako bo teklen njegov razgovor. Krepko mu je stisnil roko in ga premeril od nog do glave z zadovoljnim smehljajem.

„Točni ste, gospod major, kakor ura do sekunde. Ne prepozni ne prezgodaj. To mi je všeč pri oficirju in človeku naše vrste. Kdor ne spoštuje časa, nima odnosa do sebe, še manj pa do drugih. In seveda mu je tuj tudi naš novi red.“

Peljal ga je k mizi in sedla sta v zelene usnjene fotelje, v katere se je človek pogreznil in postal majhen, kot je sam pri sebi ugotovil Wolf.

„Izvolite konjak, Helmut. S tem si preganjam prehlad v pomladanskih dneh,“ je dejal general in obema natočil. Wolf je bil presenečen nad sprejemom in nad prijaznostjo. Vendar je bil prijaznostjo slutil past. Kljub vsemu pa se je čutil počaščenega.

„Poklicaj sem vas, da bi se porazgovorila o nekaterih stvareh, ki so za nas važne, in o katerih me zanima vaše osebno mnenje, ki ima vedno nekaj svojega, čeprav ne povsem neoporečnega. Vsa vaša poročila sem pazljivo prebral, preden ste prišli, in leže tamle na mizi.“

TONE SVETINA

UKANA

PRVA KNJIGA

Podoficir, Avstrijec, mehanik, dve leti poročen in oče enega otroka, v vojaški službi leto in pol, je brez posebnih predsodkov pripovedoval vse, kar jih je zanimalo. Prav nobene želje ni imel, da bi herojsko umrl za novi evropski red. Zato so bili z njimi strpnji. Blisk pa mu je dal cigareto.

Zadovoljni s prvim razgovorom, so ga ponosno gnali proti Cerknemu. Med potjo bi jim ga ljudje ubili, če ga ne bi zaščitili.

6

Ko je major Wolf od generalovega adjutanta prejel telefonsko povelje, da se popoldne ob štirih zglozi pri generalu, ga je dobra volja minila. Včasih se je srečanja z njim veselil. Obetalo mu je zanimiv besedni dvoboj, mimogrede pa se je seznanil z razpoloženjem v štabu in s trenutnimi zahtevami položaja, ki ga je vedno spretno izrabljal v prid sebi in svojemu delu. Tudi proučevanje generalovega značaja in njegovih metod ga je začelo dolgočasiti. Prav malo novega je odkrival v njegovem svetovnem nazoru, ki je temeljil na vsestranski vlogi sile in uporabi organiziranega nasilja. Precej blizu je bil njegovemu skritemu cilju in tudi njegove šibke točke je slutil. To pa je bilo zelo važno za vse, ki so prihajali v stik z generalom, posebno

59

še zanj. Zelo nevarno se mu je bilo bližati s tiste strani, ki mu ne bi bila všeč. Imel je navado, da ni prav nič opozorilno zarežal, temveč samo popadel. Generalova bližina je pri njem izzvala razpoloženje sprehajanja po dvorani, prepleteni z žicami, ki so zvezane z minami. Večkrat pa je Wolf primerjal razgovore z generalom kot sprehod po napeti žici. Zdaj je slutil, čemu ga kliče. Popoldne običajno ni imel navade izdajati povelj in se razgovarjati o službenih zadevah. Gotovo se je hotel z njim porazgovoriti. Že pri zadnjem srečanju je ugotovil, da se ga včasih polastila obup in osamljenost. Razen njega, ki si je ustvaril videz, da se ga ne boji, so se generala bali bolj kot partizanov, posebno v njegovih kritičnih razpoloženjih. V takih prilikah pa je bil general najbolj dovzeten za sugestije in obenem najbolj nevaran za napačno besedo. Besedica ali kretnja, ki mu ni bila všeč, je postala usodna.

Bile so še druge okoliščine, zaradi katerih Wolf to pot ni imel posebnega veselja stopiti pred generala. Medtem ko je bil general v Berlinu, se je politična in vojaška situacija poslabšala. Zato je predvideval, da bo general pri njem preizkusil zamisli, ki jih je sprejel v glavnem poveljstvu. Vsakokrat, ko se je vmišl v posvetovanje, je bil kot nanovo nabrušen nož. Zaradi tega se je hotel temeljito pripraviti in spočit ter vedrega lica stopiti pred generala. Na hitro je zbral vse, kar bi utegnilo zanimati generala. Pripravil se je tudi na odgovore, kjer je pričakoval njegovega napada. Brez tega, da bi ga general ne poskušal ponižati, pa ni bilo srečanja med njima. To se je Wolfu večkrat upiralo. Samo tega se je bal, da se nekega dne ne bi mogel zadržati. Ko je imel občutek, da je za srečanje zadostno oborožen, se je hotel samo še prespati. Verjel je, da dobro spanje prinese tudi dobre misli.

Popoldne je v najboljši uniformi, ki jo je imel samo za obiske pri generalu, n v škornjih, ki so se svetili kot ogle-

Ni dobrih sosedskih odnosov

(Nadaljevanje s 1. strani)

K četrtemu odstavku:
„Predstavniki slovenskih organizacij morajo imeti možnost sodelovanja pri zaposlovanju ljudi, ki obvladajo oba jezika, na mešanih ozemljih v kulturnih, upravnih in sodnih ustanovah.”
K petemu odstavku:
„Aktivnost organizacije Heimatsdienst proti Slovincem je v nasprotju s tekstom državne pogodbe. Zato ne moremo sprejeti formalističnih pravnih ugovorov, češ da statut te

slovenski predstavniki poslali avstrijskim in italijanskim oblastem.
Zamejski Slovenci vseh idejno-političnih in nazorskih opredelitev naj mnogo bolj enolno, dosledno in bojevitost kot doslej nastopajo za realizacijo interesov in pravic slovenske skupnosti. Njihova akcijsko-politična enotnost in skupni prijem v uresničevanju dogovorjenega manjšinskega programa bo omogočila, da bo manjšina odločilen dejavnik lastne nacionalne in socialne osvoboditve in tvorni dejavnik demokratizacije družbenih struktur v lastnih državah, ne pa objekt igre političnih sil in diplomacije.
Zahtevamo, da v celoti preneha negativni, diskriminacijski ideološki prijem v odnosu uradne Slovenije do posameznih skupin v zamejstvu in moralno-politično in materialno podporo tistemu, ki iz različnih političnih in ideoloških osnov deluje v skupni meri — odpravljanje vseh vzrokov za podrejen položaj Slovincem in zagotavljanje tistih pogojev, ki manjšini omogočajo popolni razvoj. V tem smislu tudi pozitivno ocenjujemo dejstvo, da se mladina noče vnaprej neposredno strankarsko povezovati, ampak le v konkretnih akcijah.

● **SREDSTVOM JAVNEGA OBVEŠČANJA**
V zadnjem delu resolucije, naslovljenem na sredstva javnega obveščanja, pa je rečeno:
„Pravočasno in kritično je treba poročati o kulturnih, gospodarskih in političnih dogajanjih v zamejstvu. Naši ljudje v Avstriji in v Italiji so izpostavljeni političnim in gospodarskim pritiskom, zato je obveščanost celotnega prebivalstva toliko pomembnejša, nujna.
Sredstva javnega obveščanja morajo biti odprta za pobude, kritiko in vprašanja kvalificirane javnosti in občanov.”

VABILO
Katoliško prosvetno društvo v Šmihelu gostuje v nedeljo 28. februarja ob pol 12. uri v farni dvorani v Železni Kapli z igro
„ZA PRAVDO IN SRCE”
Vsi prijatelji odrske umetnosti prisrčno vabljeni!

organizacije ni protustaven. Ustavno ali neustavnost organizacij se meri po njihovem delovanju, ne pa po dokumentih, ki so jih predložile ob svoji registraciji.”
Zahtevamo, da preprečijo imenovanje ulic po germanizatorjih in postavljanje spomenikov v slavo okupatorjem in nacizmu, je rečeno v resoluciji, ki potem v delu, naslovljenem na italijanske oblasti in javnost, navaja podrobne zahteve glede uveljavljanja pravic Slovincem v Italiji. Nato resolucija nadaljuje:
„Podpiramo zahteve, ki so jih

Podpiramo tiste sile, ki objektivno krepije enakopravni položaj Slovincem. Podpiramo akcijo demokratizacije sil Italije in Avstrije in razpoloženje delavcev, kmetov, študentov in napredne inteligence, ki je prišlo do izraza v odporu proti nasilju skrajno nacionalističnih sil nad slovenskim prebivalstvom in lastnim delavskim razredom.”

● UNIVERZI V LJUBLJANI IN ZDRUŽENJU VISOKOŠOLSKIH ZAVODOV V MARIBORU

Posebej se slovenski študenti v svoji resoluciji obračajo na univerzo in visoke šole v Sloveniji ter ugotavljajo:
„Z ustrezno kadrovsko politiko naj skrbijo za vzgojo strokovnjakov, ki se bodo ukvarjali z raziskovanjem socialnih, ekonomskih in političnih problemov manjšin. Na naših srednjih in visokih šolah ter univerzi je potrebno zamejcem materialno in organizacijsko omogočiti študij ter zagotoviti priznanje diplom v tujini.

Intenzivirati in koordinirati je potrebno vse oblike študijskega in strokovnega sodelovanja, analizirati učne in študijske programe univerze in srednjih šol, razpisovati posebne seminarske in diplomske naloge s to problematiko in povečati vse kulturne, športne, turistične stike z zamejstvom. Univerza v Ljubljani in Združenje visokošolskih zavodov v Mariboru naj razvijajo odnose tvornega sodelovanja z ustreznimi visokoškolskimi zavodi v Avstriji in Italiji.”

Radiše

Na pustno nedeljo nas radiški pevci in pevke niso vabili — kot običajno — v dvorano, marveč v gostilno k Miklavcu, kjer so pripravili družaben večer.
Za uvod je mešani zbor pod vodstvom Šimeja Wrulicha zapel Prešernovo Zdravljico in Tomi Ogris je spregovoril v pozdrav navzočim, nakar so pevci zapeli še nekaj pesmi. Za ples bi nam moral tudi tokrat igrati naš Stanko, ki pa je bil bolan. Zato smo naprosili dobrega prijatelja našega društva Hanzija Kežarja, ki pa ni prišel sam, marveč je pripeljal s seboj tudi svojo ženko in še Micko Hribnik, da sta ubrano zapeli ob spremljavi harmonike. Do poznih nočnih ur je trajala prijetna družabnost in ni bilo med nami niti enega, ki ga Hanzij s svojo harmoniko ne bi bil zvabil na plesišče. Najlepša hvala gostom iz šentvidskega društva, prisrčna hvala pa tudi našim pevkam in pevcem za res posrečeni večer.
Naj ob tej priložnosti nanizamo še nekaj statističnih podatkov iz minulega leta. Rojstev smo zabeležili lani v naši občini sedem, in sicer so se rodile štiri deklice in trije dečki; med njimi so bili Mihael J. Krobath, sin naše učiteljice, Silvester Wrulich, sin našega organista, ter županova hčerkica Martina Ogris. Smrtnih primerov je bilo šest: Marija Ruttnig (69 let), Ana Schuschnig (40), Katarina Oblak (63), Franc Uschovnik (60), Katarina Walter (63) in Ana Orasche (73 let stara). Poroke pa tekom lanskega leta nismo imeli nobene, kajti vsi radiški „samci“ so ostali zvesti samskemu stanu. Upamo, da se bo vsaj letos kateri izmed njih ojunčil ter nam dal priložnost, da bomo zakonski par z „juckanjem“ pospremili na novo življenjsko pot.

Odprto pismo študentov zboru narodov zvezne skupščine SFRJ

Zveza študentov Slovenije ter Izvršni odbor skupnosti študentov visokošolskih zavodov v Ljubljani in Mariboru sta v zvezi s položajem slovenske narodne skupnosti v Italiji in Avstriji naslovila na zbor narodov zvezne skupščine SFR Jugoslavije odprto pismo, v katerem je na začetku rečeno:

„Evropa je v krizi, sodobni svet na prelomnici. Pod pritiskom velekapitala in hegemonističnih struktur nastajajo novi represivni socialni sistemi. Totalitarna politika centrov svetovnega monopola in represivna politika reakcionarnih sil v posameznih državah je usmerjena proti nasilcem socialne revolucije in narodnostne osvoboditve v vsaki konkretni družbi.

Boj za popolno ekonomsko-politično in kulturno uveljavitev slovenske narodnostne skupnosti v Italiji in Avstriji razumemo kot konkreten prispevek k demokratizaciji mednarodnih odnosov, v katerih je položaj malih narodov in pripadnikov manjšinskih narodnostnih skupin eden od zanesljivih objektivnih kriterijev za stopnjo demokratičnosti posameznih državnih in družbenih struktur.”

Potem je v odprtem pismu obširno govora o odločitvi obiska predsednika Tita v Italiji, o položaju slovenske narodnostne skupnosti v Italiji ter o njenem boju za enakopravnost, pri čemer je poudarjeno, da bo šele izpolnitev vseh določil, ki se nanašajo na položaj zamejskih Slovincem, pomenila konkreten dokaz politično izražene dobre volje za razvoj dobrih sosedskih odnosov. V boju za doseg pravic zagotavljajo študenti zamejskim Slovincem vso podporo, nato pa v svojem pismu nadaljujejo:

„Ugotavljamo, da je v razvoju samoupravne družbene skupnosti ostalo področje zunanje politike in javnosti relativno najbolj odtujena politična sfera. Zahtevamo, da se vsi samoupravni subjekti resnično uveljavijo tudi pri oblikovanju zunanje politike. Socialistične republike in njihovi predstavniki organi, družbene in politične organizacije, strokovna združenja, sredstva javnega obveščanja, kulturne in znanstvene ustanove naj imajo odločilno vlogo v procesu demokratizacije oblikovanja in izvajanja zunanje politike na ravni federacije.

Razvita samoupravna družba, ki hoče biti učinkovita, zahteva osebno odgovornost vseh nosilcev javnih pooblastil. Na področju zunanje politike ima nedosledno spoštovanje principov javnosti, odgovornosti in strokovnosti še posebej negativne posledice, ker zmanjšuje zaupanje in podporo javnosti in s tem neposredno tudi slabi položaj Jugoslavije v svetu; vse to je posebej jasno prišlo do izraza v kritičnem razpoloženju naše javnosti ob dogodkih v Avstriji in Italiji.

Zahtevamo, da zvezna skupščina in zvezni izvršni svet, državni sekretariat za zunanje zadeve s svojo usmeritvijo, organizacijo in načinom svojega dela omogoči, da se v konstituiranje zunanje politike vključijo vsi družbeni subjekti v republikah. **Od slovenskih poslancev in odgovornih organov pričakujemo, da bodo dosledno vztrajali pri realizaciji interesov slovenskega naroda, katerega sestavni del je tudi ena tretjina Slovincem, ki živijo izven meja SRS. Poudarjamo, da bo prav uveljavitev slovenske družbene skupnosti v celoti tudi prispevala k nastajanju novih odnosov v federaciji. Naši interesi za ureditev položaja zamejskih Slovincem niso noben poseben slovenski kompleks, s katerim bi obremenjevali meddržavne odnose, ampak so to vitalni interesi jugoslovanske družbene skupnosti, kot je tudi neodvisen razvoj makedonskega naroda stvar vse Jugoslavije. Šele z resnično uveljavitvijo vseh pravic zamejskih Slovincem se uresničuje konstituiranje slovenskega naroda v demokratični federaciji enakopravnih narodov in narodnosti Jugoslavije.**

Predlagamo, da zbor narodov zvezne skupščine razpravlja o vlogi republik pri oblikovanju zunanje politike in v tem kontekstu vprašanj **tudi o položaju slovenske narodnostne skupnosti v sosednjih državah.**

V pripravah skupščinske razprave in na njej morajo priti do izraza vsi nosilci interesov jugoslovanskih narodov in vseh samoupravnih subjektov v državi.”

Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA —

nalogo: za osvojitve sveta je potrebno plevel najprej iztrebiti, zasejati germansko seme, šele potem bomo želi po vseh njivah tega sveta.”

„Helmut,” se je samoumevno nasmehnil general, „smešno bi bilo trditi, da bo svetovna nadvlada Nemčije sreča za vse prebivalce na zemlji. Iz zgodovine vam je znano, da so Germani od začetka do današnjih dni z ognjem in mečem pobili in iztrebili cela plemena in ljudstva, da bi ustvarili življenjski prostor. Poslušajte, zakaj poudarjam to tako znano stvar. Celo pri mojih ljudeh so pomisleki o ukrepih. Tudi vi ste mi o tem poročali. Pomisleki o ukrepih, ki jih podpisujem sam in zanje odgovarjam pred nemškimi narodom in zgodovino. Razgovarjajo se, čemu dajem strelni toliko ljudi? Kaj se mi je te dni zgodilo? V eksekucijski skupini policije se je našel mož, in to pravi Nemec, čiste krvi in preteklosti in povsem normalen. Šel je in se uprl, da ne bo streljal talcev. Pomislite, nesramnost! Ni hotel dvigniti puške! Kakšen bedaški vitez! Telefonirali so mi o tem in ustavili streljanje. Kar telefonsko sem ga dal, brez kakršnega koli postopka, ustreliti. H kolu so ga postavili, k banditom, kar je bilo edino primerno in za vzgled vsem, ki mislijo, da se bodo upirali in si sami izbrali vloge.

Slišal sem, da se je nekaj naših v napadenih postojankah predalo sovražniku, in še to sem izvedel, da so enote, ki streljajo v gozdu med dreve, da opozore bando, da se umakne, ker se boje za svoje usmrajene zadnjice. Ljudje pozabljajo, da smo na mostišču pritiska na Vzhod. Da germanska rasa spoji kri in zemljo Severnega morja z Jadranskim, je za nas prav tako nujno, kot dobiti ruska polja. Firer je dejal, da je treba uničiti osvojena ljudstva, germanizirati zemljo, zato je smešna vsaka sentimentalost in vsaka zveza s sovražnikom. Nasmiselno je parjenje arijskega duha z ženskami manjvrednega ljudstva. To je tako,

kot bi čistokrvnega konja parili z oslico,” se je krhko zasmejal general in nadaljeval:

„Helmut, tu so vzroki za pomanjkljivo pojmovanje najvišjih vrednot nemškega duha, časti, zvestobe in vere v zmago. Če bi te stvari pojmovali tako kot jih je treba, bi trdno stali ob Jadrnu in na Uralu. Mnogo časa smo zapravili in še nekaj: biti osvajalec je velika umetnost. Eno je razumeti vlogo, drugo pa, uresničiti jo. Proti našim ciljem delujejo močne sile. Celo v sužnjih je nekaj, da bi bili radi gospodarji, in upoštevati moramo tudi to, da v zgodovini tudi najmočnejši ni bil nikdar tako močan, da bi mogel biti zmeraj gospodar, če ni znal spremeniti moči v pravico in pokorščine v dolžnost. To misel je izrekel neki zamorski Francoz, pa sem jo uporabil kljub temu, ker je krvavo resnična.

Kako pa je pri nas? Čisto preprostih stvari ne znamo spreminjati v poulični jezik. Ljudje nam ne slede toliko iz zavesti kakor iz tradicionalne nemške discipliniranosti, ki izvira še iz časov najemniških vojska in je prišla že v pregovor. Nezadovoljen sem s stvarmi. To vam povem prvega, Wolf, ker mi je bilo vedno do vas. Rad bi vas vzgojil v oficirja, ki bi pred koncem vojne lahko postal general. Zviti ste dovolj, prav tako brezobzirni in tudi krutosti vam ne manjka,” mu je laskavo našteval njegove vrline, da se je Wolf topil od zadovoljstva in hlinil skromnost.

„Preveliko priznanje zmage, gospod general. Zdi se mi, da me precenjujete. Za vojaka v pravem smislu mi nekaj manjka. Trudim se in se zgledujem pri vas, pa ne uspem. Prišel sem do zaključka, da se pravi vojaki rode kot veliki misleci in umetniki. Saj je vodenje vojne najstarejše opravilo in najbolj dovršena večšina vseh veščin.”

General se je čutil polaskanega in je bil Wolfu za njegove pripombe na fihem hvaležen. Zato mu je nallil, trčila

sta in izpila, dvakrat zaporedoma. Wolf je vedel, da še ni prišel z aduti na dan.

„Helmut, sedaj me pa zanima, kako sodite o stvarih, ki sem vam jih nakazal?” se je s prežečim obrazom general zastrel vanj in položil blede, koščeni roki predse na mizo.

Wolf se mu je samo nasmehnil in gladko odgovoril:
„Moram priznati, da so vaše ugotovitve točne in globoko premišljene.” Povedal je natanko to, kar je general hotel slišati, kar je tudi takoj potrdil:

„To me veseli, ker so izhodišča za akcijo širšega stila. Ne veste, kako so me razjezili,” je general belo zavil oči in spačil usnice ob spominu na svojo jezo. Z drobno, koščeno roko je bobnal po mizi in vpil, kot bi govoril tisočglavi množici: „Svojim ljudem bom vcepil novo holenje, nabil jih bom z arijskim duhom in voljo. Nemec je rojen za borbo in vojno, zato naj gre k hudiču vsak, kdor misli, da bo počival na lovoriških! Izbil jim bom udobje iz riti. Dali bodo od sebe vse, kri bodo scalil! Zlomil jih bom, in to mislim prekleto resno!”

Zdaj se je celo Wolf ustrašil, ker je vedel, da to, kar govori, tudi misli. Vedel je, da general zavoljo gumba, ki manjka na srajci in bi jo moral obleči, lahko pobesni. V takih primerih strga srajco na koščke in jo pomendra s škornji. Potem pa mirno obleče drugo. Vedel je tudi to, da general v trenutku jeze meče svojim adjutantom in strežnikom škornje v hrbet in je sposoben celo streljati. Zato je njegovim besedam sproti pritrjeval z glavo in očmi in se trudil na vso moč, da ne bi z ničemer pokazal, kako mu je smešen.

„Ta zemlja je vražja, tu moramo biti pripravljeni, da se spopademo vsako minuto, ponoči ali podnevi,” je besnel general, „z vsemi sredstvi moramo uničevati naše sovražnike. Brez pomislekov in brez milosti. Sovražem vse, ki niso teh misli! Izginili mi bodo izpred oči,” je pribil general. Nje-

Po nekaj letih se lahko zgodi, da se čustveni odnosi spremene, da zbledijo brez pravega vzroka. Četudi se imata zakonca še zmeraj rada, se spoštujeta in si ostaneta zvesta, žar prave ljubezni usiha. Zakaj? Odgovor je banalen: krivca je navada. Vse postane preveč vsakdanje.

Je mar nemogoče ohraniti sveža in večno mlada najnežnejša čustva več let, vse življenje? Ljubezen ni nekaj konkretnega, nekaj, kar se prinese domov in spravi v omaro. Treba jo je negovati, hraniti: z ljubeznivo besedo, nasmehom, stiskom roke, nežnostjo, ljubeznivim pogledom, z nepričakovanim darom, s povabilom na večerjo, cveticami. Na koliko teh droben radosti pa zakonci pozabljajo! Pozabljajo morda ni prava beseda, ker večših eden od njiju ne misli več nanje, drugi jih pa obkokuje.

Nobenih presenečenj, nič novega, nobenih emocij. Življenje teče po zvoženem kolovozu ustaljenih navad. Iz takšne monotonosti se ro-

Krize v zakonu

jevajo „krize“. Hudo nevarne lahko postanejo, kadar eden od zakoncev odkrije osebo, polno novega neznanega šarma, ki ga privlači.

Kako se izognemo tem monotonijam, temu, da zakonca drug drugega dolgočasita? Z majhnimi radostmi, z razvedrili, z „malimi norostmi“, ki jih zaljubljeni tako dobro poznajo, zakonci pa pozabljajo. Da si ne morete privoščiti? Saj se „male norosti“ zaljubljenec vendar ne kupujejo z denarjem. Toda nekatere „resnim ljudem“ se ta vznemirljiva presenečenja, polna čara, zde povsem nesmiselna. Zmerom so preveč zaposleni, mislijo na službo, na kariero, na to, kako bi več zaslužili.

Jejmo preudarno!

Se nekaj tednov — in odlo-
žili bomo zimska oblačila.
Se nekaj mesecev — in
smuknili bomo v kopalna

obleko. In —
datnih večerij
prekrškov po
bomo zaradi

še nekaj iz-
ter močnatih
kosilu — pa
prvih dveh

Zadnje čase ni več pomembno, koliko obrokov hrane použijemo dnevno. Bolj ko ne je to odvisno od vsakega posameznika. Ta ima raje tri obroke dnevno, drugi pa si bo hrano razdelil na štiri, pet ali celo več obrokov. Pri tem je treba vedeti, da je priporočljivo, da ljudje, ki veliko sedijo in umsko delajo, jedo večkrat, toda po malem. Taki obroki namreč zelo malo obremenjujejo prebavne organe in ne ovirajo delovne zmogljivosti. Toda zadeva ima tudi svoje slabe lastnosti — če jemo velikokrat, ponavadi pojemo preveč.

Koliko razlag in utemeljitev je bilo že napisanih o tem, kako pomemben obrok hrane je zajtrk. Toda naše navade so slabe in ukoreninjene, zato bo potrebno verjetno še veliko besed. V stalni stiski s časom pojemo zjutraj skodelico kave, ali pa še to ne in potem lačni čakamo dopoldanskega odmora, po katerem se zaradi predolge razlike med enim in drugim obrokom spet slabo počutimo. Zato ne bo odveč, če še enkrat povemo, da je pravilen samo tisti zajtrk, v katerem je vključenih od 30 do 35 odstotkov hrane, ki jo použijemo na dan.

Tudi ni vseeno, kako jemo: v miru pozit kruh s skutnim namazom in vitaminski čaj bo-

ugotovitev zagrenjeni, na-
mesto da bi nas razveselile.
Če bi bili radi spomladi vit-
ki in se vsaj po tem merili
z mladim svetom, potem mo-
ramo na to misliti že zdaj.
Toda tudi dolgi sprehodi, te-
lovadba, masaža in podob-
na dejanja ne bodo zalegla,
če ne bomo preudarno —
jedli. To pa moramo ne sa-
mo zaradi zunanosti — tem-
več predvsem zaradi zdrav-
ja.

sta vredna več kot jajca s slanino, ki smo jih pogoltnili stoji.

Mnogo ljudi se pritožuje, da zjutraj nima nobenega apetita. To je res in še razumljivo, če upoštevamo ustaljene prehrabene navade, ki zajtrk po krivici zapostavljajo. Začeti bo zato treba postopoma. Morda bi zjutraj spili kozarec soka ali pojedli sočno jabolko in sčasoma se bo tek že prebudil.

Malice ne bi smele biti enolične in bi morali paziti, da to ne bo vedno samo kos kruha z maslom. Ljudje, ki fizično delajo, porabijo do dopoldanskega odmora veliko energije, zato jo morajo nadomestiti z malico, polno ogljikovih hidratov in maščob. Običajno pa pri malicah pozabljamo na vitamine, saj se le tu in tam zgodi, da bi ji dodali mlečni napitek, sadje ali kakšen paradižnik. Znano je, da otroci ne pijejo radi mleka. Če pa bi dobili kakao, sadno mleko, ali kako drugače pripravljene mlečni napitek, verjetno tolikšnega odpora ne bi bilo.

Umski delavci bolj ko ne po nepotrebnem malicajo tople obroke. Med glavnimi obroki bi potrebovali le osvežitev — mleko, jogurt, sadje ali sadni sok, k temu pa morda malo rženega ali črnega kruha ali prepečenca s surovim maslom ali margarinom.

In končno — malicati bi morala tudi gospodinja. Pa ne tako spotoma, mimogrede, ko pripravljala kosilo, temveč v miru, kot vsi ostali. Tudi njej bo zadoščal kakao, mleko ali mlečni napitek, morda sadni sok pa košček kruha z medom ali marmelado. Vitamini so potrebni tudi starejšim ljudem, zato bi morali z njimi dopolniti tudi njihovo dopoldansko in popoldansko malico.

Če so ostali obroki polni in redni, lahko kosilo mirne duše zmanjšamo. Naše prehrabene navade pa so žal drugačne. Mnogi ljudje jedo samo dvakrat dnevno — toda njihovo kosilo je takšno, da potem vsaj dve uri niso za nobeno rabo. Tudi večerje ki bi morale biti samo pika na „i“, so mnogokrat preobilne.

Če pravimo, naj bodo večerje lahke, pa to ne pomeni, da bi jih morali podcenjevati. Predvsem je potrebno upoštevati, da je to v mnogih družinah tisti dnevni obrok, ko je edino krat zbrana vsa družina. Zato bi je ne smeli pozabiti med opazovanjem televizijskega programa, temveč tako kot vse ostale obroke — zbrano in počasi. Pri izbiri hrane ne gre toliko za toplo ali hladno večerjo, kolikor za to, kako je sestavljena. Sveže sadje, skuta, sir, mleko in druga živila bi morali biti njen sestavni del.

Če pa je večerja naš glavni obrok, potem jo je treba pojesti najpozneje dve uri pred spanjem. Če bomo dotlej že lačni, si pomagajmo

ČRNA REDKEV

Črna redkev je znana vrtna rastlina. V njej je pekoče hlapno olje, ki ima v svoji sestavi tudi žveplo. Poleg hlapnega olja so v korenini tudi sadne kisline in vitamin C.

Črna redkev je znana kot dobra okusna zelenjava, ki nam pride prav zlasti v zgodnji pomladi, ker se nam prebava zavoljo enolične zimske prehrane rada poleni. Pri prebavnih motnjah z želodcem nam nekaj rezin črne redkvice hitro izboljša prebavo, odstrani napenjanje pa tudi zaprtje. Uživanje črne redkvice koristi tudi pri žolčnih motnjah, uživanje soka pa koristi pri kašlju, vnetju bronhijev, ker razkrajja sluz; pomaga pa tudi pri zgagi.

Pri motnjah v prebavi in pri težavah z žolčem pomaga redno uživanje redkvice, ki pa naj traja dalj časa. Za kašelj redkvico nastrgamo, jo v vodi malo prekuhamo, tekočini pa dodamo medu in popijemo vročo.

Enako koristna je tudi rdeča redkvica ki je že zgodaj spomladi prvi sadež na vrhu.

s svežim sadjem, skodelico mleka, žličko skute ali čim podobnim. In ne pozabimo — dobro počutje naslednjega dne je marsikdaj odvisno prav od večerje!

In za konec: ne izgovarjamo se s tem, da navad po tolikih letih ni moč spremeniti in da bo to že prinesel čas. S slabimi prehrabnimi navadami slabo vplivamo tudi na navade svojih otrok in če bodo tudi ti nadaljevali prakso svojih staršev, bo naša prehrana vedno pomanjkljiva!

Poskusite!

KROMPIRJEV PRAŽENEC

V maščobi pečemo narezan krompir, ki mu primemo na drobno narezanih mesnih ostankov, gnjati, klobas, krvavic, prekajenega mesa ali rib.

KROMPIR S SUROVIM MASLOM

Dno pekača ali kozice namažemo na debelo s surovim maslom. Nato ga napolnimo v plasteh s surovimi krompirjevimi rezinami, ki morajo biti dobro osušene. Vsako plast potrosimo s soljo in prav malo paprike ter jo pokapamo z raztaljenim surovim maslom. Posodo pokrijemo in pečemo pol ure, nato jo zvrnemo na krožnik. Lahko pa jo proti koncu zgoraj močno zarumenimo in ponudimo kar v pekaču.

KROMPIR Z JAJCI

Kuhan in na rezine narezan krompir pečemo v maščobi. Ob koncu ga prelijemo z jajci, ki smo jih žvrkljali s soljo (na osebo po eno jajce), in pustimo, da se strde. Posipamo ga s sesekljanim drobnjakom ali drugimi zelišči.

KROMPIR S SIROM

Krompir pečemo (glej zgoraj!), posipamo na koncu z nastrganim sirom in premešamo. Poleg ponudimo zeleno solato.

Lepota in zdravje

Lepota in zdravje sta tesno povezana. Seveda zdravje še ni lepota, je pa prvi pogoj za lepoto. Svežina obraza, prožna in mehka koža in prožni gibi so v veliki meri odraz zdravstvenega stanja. Lepota je torej odvisna od zdravja. Res je, da poznamo danes že vrsto najrazličnejših kozmetičnih pripomočkov, ki pa vsi skupaj ne morejo ustvariti lepote. Umetnost lepote zahteva veliko časa in nege. Najhujši sovražnik je malomarnost. Samo nekoliko potrpljenja in pazljivosti, pa bomo dosegli lepe uspehe.

OSEM NASVETOV ZA LEPOTO IN ZDRAVJE:

1. Pazite na zdravje, kajti zdravje in lepota sta neločljiva.
2. Nadzorujte pravilno delovanje prebavnih organov. Kronično zaprtje, ki je zelo pogostna težava mladih žena, škoduje mladostni polti in zdravju.
3. Pazite na zdravo prehrano in jejte enakomerne obroke ob točno določenem času. Mnogo žena se nepravilno hrani, saj jim je vseeno, kaj in kdaj na hitro pojedjo. Hrano moramo temeljito prežvečati. Zlasti pa uživajmo čimveč sveže ali kuhane zelenjave.
4. Redno se kopajte in prhajite s toplo ali mrzlo vodo. Prha odlično uravnava živčni sistem in poživlja krvni obtok, hkrati pa tudi krepi kožo.
5. Vsak dan redno telovadite vsaj petnajst minut.
6. Privoščite si dobro in obilno spanje osem ur na dan. Zgodnji počitek in zgodnje vstajenje zelo koristita lepoti in zdravju.
7. Po vsakem naporu počivajte, kolikor dolgo morete. Takoj ko začutite utrujenost, se oddahnite.
8. Veliko se sprehajajte na svežem zraku in sončite. Ukvarjajte se z lažjimi športnimi dejavnostmi. Koža in telo potrebuje veliko kisika, sonca in gibanja.

Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA —

gov ozki, koščeni obraz je postal prosojno bled, oči pa steklene. Vstal je, šel k omarici za pijačo, si nalil kozarec kisle vode in ga v dušku izpil. Potem je šel k svoji pisalni mizi, odprl predal in izvlekel šop fotografij. Ko se je vrnil k Wolfu, je bil miren.

S smehljajem na obrazu, ki ni bil prav nič podoben prejšnjemu, je tožil: „Poglejte tragiko, Wolf. Jaz izgorevam. Vse dajem od sebe in živim samo za državo. Medtem pa drugi uživajo, kradejo državi čas in denar. Tu so dokazi,“ je polagal predenj sliko za sliko in govoril: „Poglejte, na primer tole: za javnost in za zgodovino sem se slikal s tem bedastim rdečeličnim in licemerskim škofom, da nam je blagoslovil nekaj bataljonov še bolj bedaste drhali, ki smo jo formalno v vojsko in jo preimenovali v domobrance. Njihovi voditelji so taktiki najslabše vrste. Poglejte tegale starrega osla, sivolasega kozjebredca, senilnega generala v njihovem vodstvu. Toliko se spozna na vojno in na politiko kot pes na glasbo. Razen izdajanja za masne denarje, je ni stvar, ki bi mu šla od rok. Pa kaj hočeš? Vse to je banda, zrela za krematorij. Moje jezo tolaži samo to, da se bodo poklali med seboj. Naj se cukajo s komunisti za boga in za zemljo. Po zmagi bomo obračunali. Toda zdaj trpim jaz, ki se ukvarjam z njimi, to pa je za človeka časti umazano delo, posluževati se teh izvržkov. To je naša slabost in nepriljubljenost.“

„Kaj hočemo, gospod general. Izrabljati nasprotja pri sovražniku, spada k umetnosti vojne. S tem se lahko tolažimo, ker nam drugega ne preostane. Smo pa v taki fazi vojne, ko ima korist prednost pred častjo, če dovolite opombo v opravičilo.“

Ko sta posrežala kavo, se je general razživel: „Pojdite k stvari zavoljo katere sem se hotel z vami posvelovati. Vi zelo dobro poznate moje ljudi, poleg tega ste objektivni in hitro vidite človeku do dna. Veste, rad bi se

znebil nekaterih ljudi in jih zamenjal z novimi. Dolgočasijo me, ker se mi že predolgo motajo pred očmi. Po drugi strani pa ni pričakovali posebne koristi od njih. Na kratko — nova meila mi je potrebna. Kar ni za rabo, pa na Vzhod, na fronto. Pogledala bova spiske, da ne bo treba mučiti spomina.“

General je razgrnil po mizi papirje in zamišljeno otrese l v pepelnik ogorek.

„Če dovolite drobno pripombo, gospod general.“

„O, seveda!“

„Imate prav. Že dolgo sem občudoval vašo potrpežljivost. Kar je res, je res, da delate z ljudmi v rokavicah. Nekaj jih je, ki ne kažejo nobenega smisla za akcijo. Kadar vas ni, nobene spodbude. Ljudje, ki čakajo le na povelja, ne morejo uresničevati vaših zamisli, ki zahtevajo pozornost in nenehno aktivnost.“

„Kaj hočete, Helmut? Med nama rečeno, tako smo jih naučili. S samoiniciativo in disciplino pa je tako kot z dvema boleznima v človeku: zdravilo za eno je strup za drugo. Mi smo se odločili za disciplino in še tega ni. Pa poglejva te ljudi in razloge, da bi jih menjal. Razvrščene jih imam po pregrehah. Poglejte tega majorja: Slovenko ima za priležnico, in še tako, ki ima brata v hosti. Vojna tajna je tu v nevarnosti. In takih kot je on, je več. Tu je spisek vseh, ki se ciparijo s Slovenkami.“

Tu pa imam ptiče, ki sprejemajo podkupnine. Delali so usluge za denar in vzpostavljali zveze z jetniki.“ Prebral je vrsto imen in iz šopa papirjev je vzel nov spisek.

„Tu so primeri nediscipline.“

General je z jezljivim glasom listal naprej in od časa do časa prenehal in vprašal: „No, kaj mislite o tem človeku, gospod major?“

Wolf je kot struna napet sledil generalu in si skušal zapomniti vsako njegovo besedo, da bi se lahko pravilno

opredelil za posameznika. Kadar je general obmolnil, je hitro povedal, ne da bi pomišljal:

„Bojazljivec. V vsaki akciji je zadnji, pomanjkanje hrabrosti pa bi rad nadomestil z narejeno predanostjo stranki in s ploho praznih besed.“

General pa je dodal: „Dober za Vzhod,“ in si naredil pri imenu znamenje.

Prišla sta tudi do stotnika Knieckeja.

„Imeniten človek in odličen oficir, rojen vojak, sicer bi mu nekoliko več fantazije ne škodilo,“ ga je pohvalil Wolf.

General je zadovoljno kimal: „Akcija, ki sta si jo zamislila in izvedla v Cerknem, je vojna umetnost. Čudim se tej kombinaciji. Študijsko sem proučil vse vaše poročila. To je edinstvena, dolgoročna kombinacija misli in organizirane sile z bliskovito izvedbo. Kar žal mi je, da sem vaše tiste dni prehudo stisnil v klešče. Šolski primer za uveljavitev pravilnosti dolgoročnega investiranja v agente s posebnimi kvalitetai. Krasno, občudovanja vredno!“

„Hvala, gospod general! Vaše priznanje mi vliva voljo do novih načrtov,“ se je od zadovoljstva topil Wolf, hvaležen za veliko priznanje, ki ga bo še temeljito izrabil.

„Ne bojte se, Helmut. Vojne še ne bo konec. Rabim vas. Naj nama natočim! Pijva in preganjajva pomladni prehlad!“ se je rahlo zasmejal general in dejal: „Ko sva ravno pri stvari, žal mi je tistih vaših ljudi, ki ste jih potem izgubili. V klavnem položaju ste. Če bi vaš aparat deloval, nam ne bi uničili rudnika. Pobesnel sem. S krivci sem opravil takoj, na vzhodni fronti se pokore za svojo nebudnost in bedasto zaspanost.“

„Da, gospod general, edino primeren ukrep.“

(Nadaljevanje v prihodnji številki)

ERNEST SCHMÜCKER

POROČNO DARILO

Stari Joe je sedel na stolu pred svojo trgovino in od časa do časa vrge pogled na ulico, razgreto od vročine. Zaspano je razmišljal, da ne bo dela, ker je vse mesto na stadionu, da tribune kar pokajo pod težo, na stojščih pa se ljudje prerivajo in potijo. Bil je svečan dan: priredili so rodeo. Prebivalci mesteca in mnogi drugi niso hoteli zamuditi priložnosti, da si ogledajo tekmovanje kavbojev v krotanju divjih konj, v jahanju in metanju lasa. Doslej tudi stari Joe ni zamudil niti enega rodea, ko pa mu je umrla žena, ga to ni več zanimalo. Po Lisini smrti je postal strahotno osamljen. Zato je pred nekaj tedni sprejel podnajemnike v hišo: Johna Millerja in njegovega prijatelja z brazgotino na licu.

— Dobra fanta! je razmišljal stari Joe. — Resda se malce preveč pote-

Vrgel je klobuk na posteljo; tam sta ležali dve veliki torbi, kakršne navadno nosijo trgovski potniki.

— Pazi, stari, pa glej, da ne napraviš napake, je rekel Bill. — Veš, da sem banko ves teden opazoval, poznam jo kot svoj žep. V tem času sta za okencem samo knjigovodja in blagajnik. Ti boš pazil na vrata in me varoval, če kdo pride. Vse drugo bom napravil sam. Jasno?

John je pokimal. — Ko izpraznim blagajno, bova zapustila banko, je nadaljeval Bill. — Mimogrede me boš spustil iz avta, torbo z denarjem pa boš odnesel k mojemu dekletu Lilly. Ona je v baru Giro. Reci ji, da je v torbi poročno darilo. Ona ve, kaj sem pripravil za danes, razumela bo. Torej sva dogovorjena? Lahko greva.

Moški je vzel svoj klobuk in torbo. Ko je John stopil za njim, je Bill karajoče odkimal z glavo in ironično rekel:

— John, John, ni ga zastopnika, ki prodaja pralne stroje, da ne bi imel torbe. Bodi torej tako ljubezniv in vzemi torbo!

Ko je stari Joe videl podnajemnika, kakko gresta iz hiše, je s težavo vstal in kašlja rekel:

— Mister Müller, bi mi napravili uslugo?

— Zelo rad, je odgovoril John in obstal pred starcem.

— Prinesite mi, prosim, iz mesta zavojček podganjega strupa. Vedno bolj so podgane predrzne. Pomislite, zjutraj je tekla ena čez moje noge. Požrle mi bodo celo skladišče. Dva kilograma bi bilo začasno dovolj.

— V redu, ga je pomiril John, pozdravil in odšel k avtu, kjer ga je nestrpno čakal Bill.

Ko sta prišla pred lekarno, je Miller rekel:

— Ustavi pred lekarno, Bill. Stari Joe me je prosil, naj mu prinesem zavoj podganjega strupa.

Moški z brazgotino je skomignil z rameni in ustavil. John je vzel torbo in stopil v lekarno. Čez nekaj minut se je vrnil, vrgel torbo na zadnji sedež in se usedel zraven Billa. Molče sta vozila naprej.

— Dobro pazi, John! ga je opominjal Bill. — Ko stopim v banko, počakaj eno minuto, potem pa pridi za mano. In zapomni si: brž ko bo vse končano, boš prišel v zadnjo sobo v Mac Garmickovi gostilni. Tam se bova dobila.

— V redu, Bill.

Buick se je ustavil pred banko. Moški z brazgotino ni ugasnil motorja. Vzel je svojo torbo in izstopil. John ga je gledal, kako gre v banko. Počakal je še malo in odšel za njim.

Blagajnik in knjigovodja sta delala za svojimi mizama. Ko sta obiskovalca prišla v banko, sta komaj dvignila glavi. Bill je stopil k okencu.

— Rad bi informacije o pogojih za posojilo, je rekel.

— Imate jamstvo? je vprašal blagajnik brez zanimanja, ne da bi dvignil pogled.

— Seveda, je rekel Bill. — Kako ti je všeč tole?

Blagajnik je dvignil pogled in se zastrmel v revolversko cev, namerjeno v njegovo glavo.

— Lezita na tla! je ukazal Bill in obrnil cev proti knjigovodji. — Z nosom dol, hitro! Sicer bo ognjem! Blagajnik in knjigovodja sta ubogala. Bill je nagovoril svojega pajdaša.

— Pazi nanju! Jaz grem v zadnjo sobo.

Preskočil je ograjo, stopil k odprti blagajni, stlačil v torbo 30.000 dolarjev in se zopet pridružil Johnu: Zadensko sta prišla do vrat, stekla po stopnicah in skočila v buick. Bill je vrgel torbo na zadnji sedež in zgrabil za krmilo. Veliki avto je oddivjal proti avtocesti na jug. Malo pred avtocesto je Bill skrenil na levo, na poljsko pot. Tu je izstopil. John pa je sedel za krmilo in odpeljal proti baru Giro.

Pet ur pozneje so oba gangsterja prišli v Mac Garmickovi gostilni. Ko so se vozili proti policijski postaji, je Bill vprašal sivolasega moškega, ki je sedel zraven njega:

— Ali vas lahko nekaj vprašam, inšpektor? Midva sva zadevo izpeljala perfektno. Nikakor ne morem videti, kje je bila napaka. Nekdo naju je moral izdati.

— Točno, Bill! je rekel inšpektor.

— Lilly iz bara Giro.

— Lilly, moja zaročenka? Nekaj imate za bregom, inšpektor, Lilly me ne bi nikoli izdala!

Inšpektor se je široko nasmehnil. — Pa te je le, Bill! Strašno jezna je nate. Kaj ti je neki bilo, Bill, da si zaročenki poslal za poročno darilo dva kilograma podganjega strupa? Le kaj ti je bilo tega treba?

CARLO MANZONI

Na stopnišču

Signor Veneranda je dobrih deset minut stal na stopnišču v šestem nadstropju.

„Oprostite,“ ga je vprašal hišnik, potem ko ga je nekaj časa opazoval, „na kaj pa čakate?“

„Čakam na tramvaj,“ je dejal signor Veneranda.

„Na tramvaj?“ je zajecjal hišnik začudeno, „mar mislite, da bo tule privozil mimo tramvaj?“

„Tega nikakor ne mislim,“ je rekel signor Veneranda, „kdo pa trdi, da to mislim? Še mislimi ne na to!“

„Ampak, če čakate na tramvaj...“ je jecjal hišnik. „Saj ste vendar sami rekli, da čakate na tramvaj...“

„Na kaj pa bi po vašem mnenju čakal v šestem nadstropju?“ je vprašal signor Veneranda. „Morda na taksij?“

„Zdi se mi, da je nesmiselno čakati na tramvaj, če pa ne bo nobeden pripeljal mimo,“ je dejal hišnik.

„Oprostite, pred pol ure sem videl spodaj voziti enega mimo,“ je dejal signor Veneranda.

„Spodaj že vozijo mimo, ne pa tu zgoraj...“ je jecjal popolnoma zmeden hišnik.

„Ali veste, da ste čudak?“ je dejal signor Veneranda. „Saj vam vendar pravim, da natanko vem, da tu zgoraj ne pelje noben tramvaj mimo. Ker tramvoja sploh ne potrebujem, mi je vseeno, če pelje tod mimo ali ne.“

„Zakaj pa čakate nanj?“ je zajecjal hišnik.

„Ker ne vozi mimo!“ je zavpil signor Veneranda, ki je pričel izgubljati potrpljenje. „Mar vi ne bi čakali, če bi peljal tod mimo in če bi hoteli vstopiti?“

„Seveda, ampak...“

„Kaj ampak!“ je zavpil signor Veneranda. „Kadar jaz potrebujem tramvaj in če pripelje mimo, tedaj vstopim. Če pa želite kar naprej čakati, tedaj vendar ni potrebno, da stojite na postaji...“

„Ampak...“ je jecjal hišnik, ki ni nič razumel.

„Ampak, ampak...“ je zavpil signor Veneranda ježno. „Pravi čudak ste, da veste! Človek bi že kar podvomil, ali ste sploh normalni. Sicer pa sem izgubil veselje, da bi se z vami dalje pogovarjal...“

In signor Veneranda je skomignil z rameni in godrnjaše stopil po stopnicah navzdol.

M E S E C *slovenske knjige*

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 2.-

- Janez Rožencvet: **PRAVLJICE**, 128 str., ilustr., br.
- Radovan Zogovič: **NJEGOŠEVA PESNITEV O BORBI IN SVOBODI**, 48 str., br.
- A. S. Puškin: **POVESTI IVANA PETROVIČA BELKINA**, 116 str., br.
- Louis Aragon: **SMRČEK — DOBRI SOSEDJE**, 48 str., br.
- Branko Radičević: **IZBRANE PESMI**, 52 str., br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 4.-

- Oskar Hudaes: **ZGODBE O BOMBAŽU**, 96 str., ilustr., br.
- Hans Ruesch: **NA VRHU SVETA**, 152 str., br.
- Gottfried Keller: **LIUDJE IZ SELDWYLE**, 270 str., br.
- Kalrin Holland: **CHARLOTTA TORRESANI**, 324 str., br.
- Alojzij Remec: **VELIKI PUNT** (Slovenske večernice), 160 str., br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 6.-

- E. S. Thompson: **VINIPEŠKI VOLK** in druge povesti, 112 str., ilustr., br.
- M. Iljin: **PRIRODA IN LIUDJE**, 168 str., ppl.
- Ivo Čipiko: **PAJKI**, povest dalmatinske vasi, 128 str., ppl.
- Jakob Sket: **MIKLOVA ZALA**, 112 str., br.
- **MAKEDONSKE POVESTI**, zbirka, 104 str., ilustr., br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 8.-

- Louis Adamič: **KRIZA V AMERIKI**, 100 str., kart.
- Cesare Pavese: **TOVARIŠ**, 140 str., br.
- Jakov Ignjatovič: **VASA REŠPEKT**, 160 str., ppl.
- Johan Bojer: **ERIK EVIE**, 244 str., ppl.
- Miško Kranjec: **ŠTIRI NOVELE**, 160 str., br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 10.-

- Vasco Pratolini: **DEKLETA IZ SANFREDIANA**, 96 str., ppl.
- Jukio Mishima: **KIPENJE MORJA**, 136 str., ppl.
- Eduardo Santa: **UMIRANJE NA ZEMLJI**, 120 str., ppl.
- Lojz Krajhger: **NOVELE**, zbirka, 212 str., br.
- Finn Soeborg: **TAKŠNI SO PAČ**, 140 str., ppl.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 12.-

- George Sand: **MALA FADETTE**, 180 str., ppl.
- Hildur Dixelius: **SARA ALELIA**, 396 str., ppl.
- Alan Sillitoe: **V SOBOTO ZVEČER IN V NEDELJO ZJUTRAJ**, 212 str., ppl.
- Konstantin Paustovski: **ČRNO MORJE**, 176 str., ppl.
- Arthur Omre: **BEG**, 212 str., br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 15.-

- Dr. ing. Anton Kuhelj: **LETO 2000**, 112 str., ilustr., br.
- Vido Lalkovič: **PETER PETROVIČ NJEGOŠ**, 224 str., ppl.
- Matevž Hec: **TIHOTAPCI**, 208 str., br.
- Grazia Daleda: **MARIANA SIRCA**, 192 str., pl.
- Jurčič-Kersnik: **ROKOVNJAČI**, 204 str., ilustr., br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 18.-

- Virginia Woolf: **GOSPA DALLOWAY**, 220 str., br.
- Oscar Wilde: **SLIKA DORIANA GRAYA**, 264 str., br.
- Jonathan Swift: **GULLIVERJEVA POTOVANJA**, 336 str., br.
- **UPOR**, izbor proze iz osvobodilne vojne, 264 str., sl. priloge, kart.
- James Joyce: **UMETNIKOV MLADOSTNI PORTRET**, 228 str., br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 20.-

- Peter Jilemnický: **NEORANO POLJE**, 400 str., br.
- France Novšak: **DEČKI**, 264 str., pl.
- Lojze Zupanc: **SONCE JE UMRLO**, 128 str., ppl.
- Vlado Habjan: **POMLAD VNUKOV**, 180 str., br.
- Boris Režek: **ZELEZNI KRIŽI**, 244 str., ppl.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 25.-

- Veljko Kovačević: **V OKOPIH ŠPANJE**, 232 str., ppl.
- Dane Debič: **BALADA O MODRI SVETLOBI**, 132 str., ppl.
- Herbert Wendt: **LADJA S PREKLETIMI**, 292 str., ppl.
- Haroun Tazieff: **ŽIVI OGNJENIKI**, 160 str., ilustr., pl.
- Valentin Katajev: **BLEŠČI SE JADRO MI SAMOTNO**, 304 str., il., ppl.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 30.-

- Charles Dickens: **POVEST O DVEH MESTIH**, 392 str., ppl.
- Oskar Davičo: **MED MARKOSOVIMI PARTIZANI**, 304 str., ppl.
- Reinhard Seiffert: **ŠOLA DOBRE VOŽNJE**, 136 str., ilustr., br.
- Blasco Ibanez: **KRYAVE ARENE**, 360 str., pl.
- S. Kostlav: **DOGAJALO SE JE ZA KULISAMI**, 286 str., br.

VSAKA KNJIGA SAMO ŠIL. 40.-

- **IZ KRVI RDEČE**, antologija, 204 str., ilustr., ppl.
- Wilfried Schilling: **STRAHOVALCI**, 324 str., pl.
- Homer: **ODISEJA**, 384 str., pl.
- Honore de Balzac: **IZGUBLJENE ILUZIJE**, 2 knjigi skupaj 764 str., br.
- Aleksandar Vučo: **MRTVE JAVKE**, 276 str., pl.

Izbor obsega v glavnem antikvarične knjige, ki so na zalogi samo v enem izvodu. Zato svetujemo, da si jih oskrbite takoj, predno bodo razprodane. Posamezne knjige lahko naročite tudi po pošti.

KNJIGARNA „NAŠA KNJIGA“ CELOVEC WULFENGASSE

AFORIZMI

● Prazno in brezbarvno je samo življenje praznih in brezbarvnih ljudi.

● Stvarnost je ne samo bolj živa, temveč tudi popolnejša od fantazije.

● Ne zamudi ugodnega trenutka — to je najpomembnejši pogoj za življenjsko modrost.

● Vsak človek naj govori s svojim jezikom.

pata po okolici, včasih ju cele noči ni domov, posebno tistega z brazgotino ne. Sicer pa sta mlada in kot trgovska potnika se morata potepati naokrog.

Joe je dvignil glavo. Velik bleščeč buick se je ustavil pred hišo. Moški z brazgotino je stopil iz njega, molče dvignil dva prsta h klobuku in izginil v hiši.

— Nov avto! je zamrmral Joe. — Nikoli si ne bi mislil, da je moč toliko zaslužiti s prodajo gospodinjstkih aparatov.

Medtem je moški z brazgotino šel po stopnicah in trikrat potrkal na neka vrata. Nekdo jih je za pedenj odprl in moški je smuknil v stanovanje. Ko je v roki drugega moža, ki je stal za vrati, zagledal revolver, se je zamejal.

— Kaj je, John? Malo nervoze? Daj stran ta pihalnik.

— Ne norčuj se, Bill, je dejal John. — Imaš avto?

— Seveda, se je nasmehnil moški z brazgotino. — Buick kot pesem, najnovejši model. Ni bilo težko. Vse mesto je na rodeu.

HASSE ETTERSTROM

TURISTA

Živel je nekoč starejši gospod, ki je kaj rad hodil na dolge izlete. S svojim petnajstletnim sinom se je pogosto ure in ure sprehajal zunaj po gozdu.

Nekoga dne pa je bilo kakor iz škafa in tedaj reče sin očetu, ki se je tako rad gibalo:

„Očka, danes pa vendar ne moreva z doma?“

„Ne,“ je odgovoril oče, „danes ne moreva z doma. Ampak gibati se morava. Bova pa doma tekala.“

Potem kakor po navadi nabašeta nahrbtnik, nakar začneta tekati okoli jedilne mize. Fant nosi nahrbtnik.

Tekata dve uri, nakar reče stari:

„Zdaj se nama bo prileglo malo zajtrka. Tule v zelenju bova sedla in jedla.“

In posedeta na tla in fant vzame zajtrk iz nahrbtnika.

Zdajci opazita, da sta svederc pozabila doma.

„Boš pa ti stekel domov po svederc,“ reče oče.

Fant stopi k jedilni omarici in prinese svederc.

„Ne, prijateljček,“ reče oče, „dejal sem, da moraš steči domov po svederc!“

In fant mora teči dve uri, stari pa medtem leži in prebira jutranje časnike.

Ko se fant vrne, zajtrkujeta. Potem počivata in naposled reče stari:

„Zdaj greva pa domov.“

„Veš kaj, očka,“ odvrne fant, „jaz ostanem tu, se bom pa jutri vrnil — domov.“

ŠPORTNI

večer

10. POKAL VITRANCA

Zadnje soboto in nedeljo je bilo v Kranjski gori 10. mednarodno smučarsko tekmovanje v slalomu in veleslalomu. Po letu 1961, ko je Jugoslavija dobila elitno alpsko tekmo pod pokroviteljstvom smučarske zveze FIS z najvišjo oznako A, je bilo to tekmovanje po vrsti deseto za pokal Vitranc. V desetih dirkah je nastopalo čez tisoč dirkačev iz 25 držav.

Sobotni veleslalom je odločil v svojo korist italijanski prvak v veleslalomu Filipa, ki je na lanskoletnem državnem prvenstvu Italije premagal Gustava Thönija. Drugo mesto je zasedel Francoz Noble pred rojakom Ambroisom in Italijanom Strickerjem. Najboljši Avstrijec Fiegl je zasedel šele deseto mesto. Drugi dan tekmovanja za pokal Vitranc so v slalomu zasedli Francozi prvi dve mesti. Zmagal je Bonnevie pred Nobleom, tretje mesto pa je zasedel Avstrijec Berthold. Kombinacijo in pokal Vitranc je dobil Francoz Noble, ki je v obeh prireditvah zasedel drugo mesto. Drugo mesto v kombinaciji je osvojil Francoz Ambroise pred Švedom Rolenom.

ŠPORT NA KRATKO

Pred približno 3000 gledalci si je nemški olimpijski zmagovalec iz leta 1968 Erhard Keller v dramatičnem zadnjem teku zagotovil naslov svetovnega prvaka v šprintarskem troboju. Na najhitrejši ledeni progi sveta je Keller zmagal v teku na 500 m in v teku na 1000 m. Avstrijec Othmar Braunecker, ki je športni svet opozoril nase pred svetovnim prvenstvom v Davosu v teku na 500 m s časom 39,6 sekunde, je moral v Inzelli kot zadnji tekmovalac nastopiti sam. Zabeležil je 41,07 in se s tem časom ni uvrstil med prvih trideset.

Svetovna prvakinja pri ženskah je postala Nemka Ruth Schleiermacher.

Avstrijska atletinja Maria Sykora je v Kaliforniji postavila nov svetovni rekord v teku na 600 jardov. S časom 1,21,5 je izboljšala stari rekord za 8 desetink sekunde. Sykora je ta rekord postavila v dvorani v San Diegu, njeni nastopi v Kaliforniji pa so pravzaprav le treninškega značaja.

TV

Avstrija 1

Sobota, 27. 2.: 13.30 Svetovno prvenstvo v umetnostnem drsanju — 14.55 ORF-koncert — 15.30 Za otroke — 16.25 Za družino — 17.10 Seniorski klub — 18.00 Tedenski obzornik — 18.20 Otrokom za lahko noč — 18.25 Kultura aktualno — 18.50 Dober večer v soboto želi Heinz Conrads — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Kaj si želiš — 21.45 Čas v sliki — 22.00 Svetovno prvenstvo v umetnostnem drsanju.

Nedelja, 28. 2.: 14.35 Srčni infarkt, šiba stoletja — 15.25 Za otroke — 15.50 Flipper — 16.15 Film zate — 16.45 Kontakt — 17.15 Tajnosti morja — 18.05 Otrokom za lahko noč — 18.10 Bonanza — 19.00 Čas v sliki in vprašanje tedna — 19.30 Šport — 20.15 Shakespeare: Mnogo hrupa za nič — 22.15 Čas v sliki — 22.30 Iz moje knjižnice — 22.55 Svetovno prvenstvo v umetnostnem drsanju.

Ponedeljek, 1. 3.: 18.00 Znanje aktualno — 18.20 Otrokom za lahko noč — 18.25 Slike iz Avstrije —

RADIO PROGRAM

RADIO CELOVEC

Poročila: 5.00 — 6.30 — 8.00 — 10.00 — 13.00 17.00 — 19.00 — 20.00 — 22.00 — 23.00 — 24.00.

Dnevne oddaje: (razen ob sobotah, nedeljah in praznikih): 5.05 Ljudske viže — 5.30 Kmetijska oddaja — 5.33 Ljudske viže — 5.40 Jutranja opažanja — 5.43 Pisane jutranje melodije — 6.00 Jutranja gimnastika — 6.35 Glasba in dobri nasveti — 6.45 Deželni razgled — 7.00 Glasbeni mozaik — 7.45 Lokalna poročila — 8.05 Godba na pihala — 8.15 Oddaja za ženo — 9.00 Za prijatelje stare glasbe — 10.05 Operetni koncert — 11.25 Oddaja za podeželje — 11.45 Za avtomobiliste — 13.05 Deželni razgledi — 13.30 Glasba po kosilu — 13.45 Slovenska oddaja — 15.30 Še vedno priljubljeno — 16.15 Ženska oddaja — 18.10 Odmev časa — 18.40 Šport — 18.45 Note in beleške — 18.55 Lahko noč otrokom — 19.03 Pregled sporeda — 19.05 Zabeležite si — 19.35 Melodija in ritim — 20.05 Deželna poročila — 22.10 Šport iz vsega sveta.

Sobota, 27. 2.: 5.05 Godba na pihala — 5.33 Ljudske viže — 7.55 Naš hišni vrt — 10.00 Šolska oddaja — 11.00 Naša lepa domovina — 13.50 Za zbiralce znamk — 14.00 Zabavni koncert — 15.30 Voščila — 18.00 Majhna solistična parada — 18.40 Umetnostna in kulturna kritika — 19.40 Melodija in ritim — 20.10 Šport v orehovi lupini — 22.25 Plesna glasba po naročilu.

Nedelja, 28. 2.: 6.10 Igra na orgle — 6.35 Ljudska glasba — 7.40 Pisani zvoki — 8.05 Zveneti jutranji pozdrav — 8.15 Kaj je novega — 9.45 Dunajski zajtrk z glasbo — 10.30 Radijska pripovedka — 11.00 Dopolandski koncert — 12.03 Za avtomobiliste — 13.10 Ogledalo Mestnega gledališča — 13.45 Iz domovine — 14.30 Voščila — 16.00 Otroška oddaja — 16.30 To je moj Dunaj — 17.05 Plesna glasba — 18.00 Majhen večerni koncert — 18.30 Pogovor o umetnosti — 18.45 Otroški zbori — 19.00 Nedeljski šport — 19.30 Deželni razgledi — 20.10 Avstrijska rally — 21.15 Zveneti Avstrijo.

Ponedeljek, 1. 3.: 5.05 Začetek dneva s pihalno godbo — 5.30 Ljudske viže — 9.00 Šola resno in veso — 10.00 Nevarna žarišča svetovne politike — 10.45 Avstrijska pesem 20. stoletja — 11.00 Za prijatelje ljudske glasbe — 14.30 Knjižni kotiček — 14.45 Koroška pesništva — 15.00 Komorna glasba — 16.15 Kritična presoja otroških in mladinskih knjig — 16.30 Otroška oddaja — 18.00 Oddaja kmetijske zbornice — 19.15 In ljudje so tako prijetni — 20.10 Avstrijske

Zbiralec išče Maklin-Začetnica in Sket-Citanka. Ponudbe na naslov: Ferdinand Neureiter, Johann-Wolf-Strasse 4, 5020 Salzburg.

18.50 Poglej okoli sebe — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Kobra prevzemite — 21.00 Prometna vzgoja — 22.00 Čas v sliki.

Torek, 2. 3.: 18.00 Angleščina — 18.20 Otrokom za lako noč — 18.25 Kultura aktualno — 18.50 Zahodna od Santa Fe — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Zagonetna smrt predsednika kanadske vlade — 21.15 Poročnik in postelja, filmska komedija — 22.45 Čas v sliki.

Sreda, 3. 3.: 10.00 Kaj morem postati — 10.30 Mostovi do človeka — 11.00 Poročnik in postelja, filmska komedija — 16.30 Za otroke — 17.05 Mala abeceda športa — 17.30 Lassie — 18.00 Francoščina — 18.20 Otrokom za lahko noč — 18.25 Slike iz Avstrije — 18.50 Nevidni prijatelj — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 šest ubežnikov, filmska groteska — 21.00 Julietta, lirčna speva-igra — 22.45 Čas v sliki.

Četrtek, 4. 3.: 10.00 Šolska oddaja — 10.30 Slike zveznih dežel: Zgornja Avstrijska — 11.00 Fizika — 11.30 Rimska zgodovina — 12.00 Komentar k aktualnim dogodkom — 18.00 Italijanščina — 18.20 Otrokom za lako noč — 18.25 športni mozaik — 18.50 Decernat M — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Prenos iz Löwingerjevega gledališča — 21.45 Civilizacija — 22.35 Čas v sliki.

Petek, 5. 3.: 10.00 Instrumenti tehnike — 10.30 Gorsk vas — 11.00 Meč in tri čipkaste hlače — 18.00 Agrarni obzornik — 18.20 Otrokom za lahko noč — 18.25 Slike iz Avstrije — 18.41 Oddaja kmetijske zbornice — 18.50 Bunny in njegovi tovariši — 19.16 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Akti XY — 21.15 Aktualni dogodki — 22.15 Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu: Avstrija-Švica — 23.10 Akti XY — 23.20 Plesni turnir.

radijske igre po letu 1945 — 21.20 Štajerski godci igrajo.

Torek, 2. 3.: 5.05 Pihalna godba za začetek dneva — 5.33 Ljudske viže — 9.00 Pripovedke iz Avstrije — 9.30 Dežela ob Dravi — 10.30 Prava beseda na pravem mestu — 10.45 Slavni skladatelji o svoji mladosti — 11.00 Ljudska glasba — 14.30 Za mladino — 14.45 Razgovor o znanstvenih knjigah — 15.00 Ljudska glasba — 16.15 Kritična presoja otroških in mladinskih knjig — 16.30 Za otroke — 18.00 Oddaja sindikalne zveze — 19.15 In kaj pravite vi? — 20.10 Orkestrski koncert — 21.30 Okoli zakona, nočna glasba.

Sreda, 3. 3.: 5.05 Godba na pihala — 5.33 Ljudske viže — 9.00 Pravljice za vas: Pepelka — 9.30 Vesele note — 10.00 Gledališče in koncert — 11.00 Za prijatelje ljudske glasbe — 14.30 Ljudska glasba iz Koroške, Slovenije in Furlanije-Juljske krajine — 15.00 Ura pesmi — 16.15 Kritična presoja otroških in mladinskih knjig — 16.30 Operetni koncert — 17.10 V dunajski kavarni — 18.00 Oddaja industrije — 19.15 Jezik domovine — 20.10 Domovina Avstrija — 21.00 Za prijatelja planin — 21.15 Zveneti filmski obzornik.

Četrtek, 4. 3.: 5.05 Pihalna godba — 5.33 Ljudske viže — 9.00 Usodni dnevi Avstrije — 9.30 Vesele note — 10.00 Nesmrtno gledališče — 10.45 Regionalno načrtovanje v Avstriji — 11.00 Ljudska glasba — 14.45 Zabeleženo na koroških cestah — 15.00 Dileta musicate — 16.30 Za otroke — 17.10 Operetne melodije — 17.50 Dedna prava — 18.00 Oddaja obrtnega gospodarstva — 19.15 Na obisku pri koroških zborih — 20.10 Zabavna oddaja — 21.15 Iz domačega glasbenega ustvarjanja.

Petek, 5. 3.: 5.05 Godba na pihala — 5.33 Ljudske viže — 9.00 Zdravnik in ti — 9.30 Vesele note — 10.00 Angleška literarna oddaja — 10.20 Zgodovinske osebnosti v glasbeni upodobitvi — 11.00 Ljudska glasba — 14.30 Vaš konjček — 14.45 Koroški avtorji: Helmut Scharf — 15.00 Zborovski petje na koroških solah — 16.15 Žena v kmetijstvu — 16.45 Otroški zbori — 17.10 Glasba za konec tedna — 18.00 Oddaja delavske zbornice — 19.15 Vesele in zabavno — 20.10 Zveneti alpska dežela — 21.10 Ljudstvo in domovina — 22.25 Okretnica jugovzhod.

Slovenske oddaje

Sobota, 27. 2.: 9.00 Za jugoslovanske delavce v Avstriji — Od pesmi do pesmi, od srca do srca.

Nedelja, 28. 2.: 7.00 Duhovni nagovor — S pesmijo in glasbo pozdravljamo in voščimo.

Ponedeljek, 1. 3.: 13.45 Informacije — Za našo vas.

Torek, 2. 3.: 13.45 Informacije — Športni mozaik — Za kmilom.

Sreda, 3. 3.: 13.45 Informacije — Skladbe slovenskih skladateljev.

Četrtek, 4. 3.: 13.45 Informacije — Koroška sinoda — Mladina poje — Za našo knjižno polico.

Petek, 5. 3.: 13.45 Informacije — Poper in sol.

RADIO LJUBLJANA

Poročila: 4.30 — 5.00 — 7.00 — 8.00 — 9.00 — 11.00 — 12.00 — 13.00 — 14.00 — 17.00 — 18.00 — 22.00 — 23.00 — 24.00.

Dnevne oddaje (razen ob nedeljah in praznikih): 4.30 Dobro jutro — 5.30 Danes za vas — 5.45 Informativna oddaja — 6.00 Jutranja kronika — 6.30 Informativna oddaja — 7.25 Pregled sporeda — 7.45 Informativna oddaja — 10.00 Danes popoldne — 10.15 Pri vas doma — 11.00 Turistični napotki za tuje goste — 12.00 Na današnji dan — 12.30 Kmetijski nasveti — 13.15 Obvestila in zabavna glasba — 13.30 Priporočajo vam — 15.00 Dogodki in odmevi — 16.00 Vsak dan za vas — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 19.00 Lahko noč otroci — 19.10 Obvestila — 19.30 Radijski dnevnik — 23.05 Literarni nokturno.

Sobota, 27. 2.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.13 Glasbena matineja ob Chopinu — 9.05 Pionirski tednik — 9.35 Veseli zvoki — 12.10 Iz opere „Car Sallan“ — 12.40 Poje mezzosopranistka Vera Klemenšek — 14.10 Glasbena pravljica — 14.30 Od vasi do vasi — 15.40 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov — 16.40 Dobimo se ob isti uri — 17.10 Grema v kino — 17.50 Orkester RTV Zagreb — 18.15 Popularne strani naše domače simfonične glasbe — 18.45 S knjižnega trga — 19.15 Kvintet bratov Avsenik — 20.00 Zabavna radijska igra — 21.00 Parada zabavne glasbe — 22.20 Oddaja za naše izseljence — 23.05 S pesmijo in plesom v novi teden.

Nedelja, 28. 2.: 6.00 Dobro jutro — 6.50 Danes za vas — 7.30 Za kmetijske proizvajalce — 8.05 Veseli tobogan — 9.05 Koncert iz naših krajev — 10.05 Še pomnilce, tovariši — 10.25 Pesmi borbe in dela — 10.45 Voščila — 11.50 Pogovor s poslušalci — 13.30 Nedeljska reportaza — 13.50 Z domačimi ansambli — 14.05 Vedri zvoki s pihalnimi godbami — 14.30 Humoreska tedna — 15.05 Nedeljsko športno popoldne — 17.05 Iz opernega sveta — 17.30 Radijska igra — 18.09 Slavni virtuoz s programom skladateljev impresionizma — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Zabavno glasbena oddaja — 22.20 Zaplešite z nami.

Ponedeljek, 1. 3.: 6.50 Rekreacija — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Pisan svet pravljic in zgodb — 9.20 Cicibanov svet — 9.40 Pojeta Lidija Kodrič in Bob Stefanovič — 12.10 Opoldanski intermezzo — 12.40 Igrajo veliki pihalni orkestri — 14.10 Iz del mojstrov lahke glasbe — 14.35 Voščila — 15.40 Ženski zbor iz Nove Gorice in moški zbor iz Tolmina — 16.40 Z operetnih odrov — 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne — 18.35 Mladinska oddaja — 19.15 Ansambel Borisa Franka — 20.00 Wagnerjeva opera „Mojstri pevci nürnbergski“ — 21.05 Iz zakladnice domače lahke orkestralne glasbe — 22.15 Za ljubitelje jazza — 23.15 Ples z velikimi orkestri.

Torek, 2. 3.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Radijska šola — 9.35 Šumadijske narodne pesmi — 12.10 Iz Kogojeve opere „Crne maske“ — 12.40 Melodije iz filmov — 14.10 Glasbena tribuna mladih — 14.40 Mladinska oddaja — 15.40 Majhna revija slovenskih hornistov — 16.40 Rad imam glasbo — 17.10 Popoldanski simfonični koncert — 18.15 V terek nasvidenje — 18.45 Svet tehnike — 19.15 Ansambel Viški fantje — 20.00 Prodajalna melodij — 20.30 Radijska igra — 21.28 Lahka glasba —

Izdajatelj, založnik in lastnik: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem; glavni urednik: Rado Janežič; odgovorni urednik: Andrej Kokot; uredništvo in uprava: 9021 Klagenfurt — Celovec, Gasometergasse 10, tel. 85-6-24. — Tisk: Založniška in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec - Borovlje.

Hotel „Rosentalerhof“

A N T O N I Č

išče za sezono

KUHARICO

Plača izvrstna

9184 Reka — Mühlbach
telefon (0-42-53) 241

22.15 Koncert sodobne romunske glasbe — 23.15 S popevkami po svetu.

Sreda, 3. 3.: 6.50 Rekreacija — 8.10 Opera matineja — 9.05 Za mlade radovedneže — 9.20 Iz glasbenih šol — 9.40 Slovenski pevci zabavne glasbe — 12.10 Igra violonist Vladimir Škerlak — 12.40 Zvoki iz glasbenih revij — 14.10 Koncertni valčki — 14.35 Voščila — 15.40 Med popularnimi stranmi orkestralne literature — 16.40 Plesni orkester RTV Ljubljana — 17.10 Jezikovni pogovori — 17.25 Naša glasbena galerija — 18.30 Naš razgovor — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana — 22.15 S festivalov jazza — 23.15 Popevke jugoslovanskih avtorjev.

Četrtek, 4. 3.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Radijska šola — 9.35 Priljubljeni jugoslovanski pevci zabavne glasbe — 12.10 Iz Donizettijeva opere „Lucia Lammermoor“ — 12.40 V ritmu koračnic — 14.10 Pojo mladinski zbori z Goranske — 14.45 Mehurčki — 15.40 Bolgarske narodne pesmi — 16.40 Portreti skladateljev lahke in zabavne glasbe — 17.10 Koncert po željah poslušalcev — 18.45 Naši znanstveniki pred mikrofonom — 19.15 Ansambel Jožeta Kampača — 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov — 21.00 Literarni večer — 22.15 Sodabni avstrijski skladatelji — 23.05 Lirika Malezije — 23.15 Jazz — 23.40 Od popevke do popevke.

Petek, 5. 3.: 6.50 Rekreacija — 8.10 Opera matineja — 9.05 Praznik 8. marec — 9.35 Slovenske narodne priredbe Danila Bučarja — 12.10 Smetanovi klavirski plesi — 12.40 Z ansamblom bratov Avsenik — 14.10 Igramo po željah mladih poslušalcev — 14.35 Voščila — 15.30 Napotki za turiste — 15.40 Blaž Arnič: Godzovi pojo, simfonična pesnitev — 16.40 Rad imam glasbo — 17.10 Človek in zdravje — 17.20 Operni koncert — 18.50 Ogledalo našega časa — 19.15 Ansambel Pavla Kosca — 20.00 Naj narodi pojo — 20.30 „Top-pops“ — 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih — 22.15 Besede in zvoki z logov domačih — 23.15 Jazz pred polnočjo

Gesucht in gutgehendes, seriöses Restaurant freundliche

SERVIERTOCHTER

auch Anfängerin, Verdienst Fr. 1500.—, Zimmer im Hause, Familienanschluss. Offerten mit Bild an: Familie Stocker, Restaurant Rössli, CH 4313 Möhlin/AG Nähe Basel (Schweiz), Tel. 061 — 88 10 02.

Gesucht per sofort oder 1. Mai in Saison oder Jahresstelle

BÜFFETTOCHTER SERVIERTÖCHTER KIOSK-VERKAUFERINNEN

Gute Entlohnung und schöne Unterkunft zugesichert. Offerten mit Zeugniskopien, Foto und Lohnansprüchen erb. an: A & U. Länzlinger, Hotel-Restaurant Schwägalp, CH 9107 Schwägalp (Schweiz).

Gesucht per sofort oder nach Vereinbarung einfaches, nettes

MÄDCHEN

für Mithilfe in Küche und Haushalt, in modernen Gaststättenbetrieb. Hoher Lohn und familiäre Behandlung zugesichert. Offerten an: Familie Fehlmann, Hotel Seethalerhof, CH 5406 Boniswil/AG (Schweiz).

Wir suchen einen lieben treuen

BURSCHE

auf unsern schönen Bauernbetrieb im Thurgau. Neue Stallungen, gute Behandlung, rechter Lohn, Familienanschluss. Eine ausführliche Antwort erwartet: W. Bigler, Ziehl, CH 8555 Mülheim (Schweiz), Tel. 054 — 8 18 16.

EILIG! INTERCONTINENTAL WORLD SALES stellt unmittelbar Mitarbeiter(innen), Alter gleichgültig, für Heimarbeit ein. Teiltags, halbtags oder volltags in allen Örtlichkeiten. Die Verdienste sind unmittelbar und die Löhne wöchentlich. Antworten mit beiliegendem internationalem Anworthschein, vor dem 12. März 1971 an: I. W. S. Marketing, c/o. M. T. I. Business Dept., 11, Rue Voltaire, CH-1211 Geneve 1, Schweiz.

ZAHVALA

Vsem ki so nam ob težki izgubi, katera nas je zadela v nedeljo 21. februarja 1971 s smrtjo moje drage žene, naše matere in babice, gospe

ANE OGRIS roj. Bister
pd. Miklavžinje v Bilčovsu

izkazali svoje sočustvovanje s številno udeležbo pri pogrebu, s podarjenimi venci in cvetjem kakor tudi s pismenimi izrazi sožalja, izrekamo našo prirčno zahvalo. Posebna zahvala velja domačemu gospodu župniku Leopoldu Kasslu ter prefektu iz Plešivca gospodu Mirku Isopu za tolažilne besede in ostalim navzočim duhovnikom; predsedniku Zveze slovenskih izseljencev Lovru Krämerju za poslovlilni nagovor; moškemu zboru SPD „Bilka“ za žalostinke na domu žalosti in ob grobu. Zahvalo izrekamo tudi gospodu zdravniku dr. Stanislavu Jelenu za njegovo zdravniško oskrbo, kakor tudi vsem, ki so pokojno v času bolezni obiskovali in tolažili.

Janko Ogris st., mož
Hanzej Ogris ml., Ana Gasser roj. Ogris
Gašpar Ogris Martič, Marija Gasser roj. Ogris
otroci z družinami